

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Quinquagena prima Theoriarum, in temporalem ortum, processum &
conuersionem D. N. Iesu Christi, beatissimæq[ue] matris eius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

D. IOAN: IVSTILANSPERGII,
 Carthusiani, in ortum, vitam, passionem,
 glorificationem que Domini & saluatoris nostri Iesu Christi, eiusdem-
 que sacratissimæ matris virginis Mariæ, Theoriarum centum & quina-
 quaginta liber vnus, in Quinquagenas tres, velut partes distribu-
 tus, ex sacris Biblijs concinnatus, vna cum alijs quàm pluri-
 mis animum Christianum ac pium ad Dei sui, proxi-
 mi que dilectionem vehementer,
 stimulantibus.

QUINQUAGENA PRIMA THEORIARVM.
*in temporalem ortum, processum, & conuersationem Domi-
 ni nostri Iesu Christi, beatissimæ que matris eius.*

Et creauit Deus hominem ad imaginem suam ad imaginem Dei crea-
 uit illum. Genesis I, & II.

Deus creauit hominem inexterminabilem, & ad imaginem similitu-
 dinis suæ fecit illum. Sapientia II.

Qui viuuit in æternum, creauit omnia simul, Ecclesiastici, XVIII.

Theoria I.

1.
 Cuncta.
 qccap.

Summe & excellentissime Deus, quid ego pauperrimus & vilis-
 simus peccator tibi pro immensis beneficijs & donis tuis, citra
 meritum, imò & contra demerita mea mihi exhibitis, quid
 pro charitæ tua gratuita tibi exhibeam? qui rationalem crea-
 turam ex nihilo me fecisti, mundum & omnem ornatum eius
 propter me creasti, angelos mihi custodes constituisti, per vni-
 geniti tui mortem, à morte me redemisti, ad fidem me voca-
 sti saluificam, per multo tempore grauissimis criminibus op-
 pressum non damnasti, obstinatum denique multipliciter ad pœnitentiam redu-
 xisti, dans locum, tempus, statum bene viuendi, talem ac tantum, emendandi
 quoque voluntatem infundens, à peccatis liberans, & à periculosis tentationibus
 præseruans, animæ & corpori quietem & consolationem prouidisti: postremò, si
 fidelis fuero (ad quod ipse iuuas) te quoq; qui es vita æterna, promissisti.

Pro gratitudine diuinoque amore, Precatio.

Eia creator benignissime, adoro, laudo & benedico te pro his & alijs omnibus
 infinitis beneficijs tuis: atq; vtinam tantæ charitati me efficias gratum. Vtinã
 durū cor meū his insignijs amoris emolliatur. O vtinã dulcis Iesu ad tui amo-
 rem

Mem accendar: vtinam tui amore inextinguibiliter ardeam: vtinam omnibus creaturis valescens, tibi soli inhæream. In nulla creatura aliud intelligam, aliud quæram, aliud intendam, aliud inueniam præterquam te. Omnia te mihi prædicent, omnia te mihi insinuent, omnia me in tui cognitionem rapiant, omnia me in tui accendant amorem. Te solum cupiam, te solum sentiam. Quicquid videro, quicquid audiero, quicquid sensero, tu solus intres & possideas cor meum, vereq; sis mihi omnia in omnibus, Amen.

Videbam Sathanam sicut fulgur de cælo cadentem. Luca X.

Eiecitque Adam & Euam de paradiso, & collocavit ante eam flammam gladium ad custodiendam viam ligni vitæ, Genesis III.

Theoria secunda.

Omnipotens æternæ Deus, colende, metuende, tremende, quam inuestigabiles iustitiæ tuæ, quam profunda sunt iudicia sapientiæ tuæ, qui neque angelis, neque hominibus pepercisti transgressoribus, sed illos è cælo, hos è paradiso superbia & inobedientes vindex æquissimus eiecisti. Vindex.

Pro sui illuminatione, Precatio.

Illustra cor meum ô æterna sapientia, splendore luminis tui. Circundet me lux gratiæ tuæ, qua videam, cognoscam & odiam vilitatem propriam, miseriam, ingratiuitatem, infidelitatem & omnem immunditiam meam: vt nihil in me ipso, in te autem omnia sperem: de mea impossibilitate & nihilitate desperem, in tua bonitate plenissime confidam, Mihi perfecte displiceam, tibi perfecte & summe placeam, saluator & redemptor meus, Domine Iesu Christe, Amen.

Pulcherrima foeminarum eligitur ei. Iudicum V.

Elegit eam in habitationem sibi. Psalmo CXXXI.

Theoria tertia.

Benedico te creator omnium pijsime Domine Deus meus, benedico te, qui ab æterno Virginem nobilissimam & tibi gratissimam elegisti, instituens ex ea carnem assumere, nasci, & pro salute nostra mori. Sed & tu ô Virgo in æternū sis benedicta. O excellentissima omnium creaturarum, ante secula præordinata, in qua nostræ redemptionis mysterium ageretur, quæ mater fieres creatoris inter Christum & nos mediatrix, porta cæli, ianua paradisi, portus naufragantis seculi, stella maris præclarissima, exordium vitæ, introitus gratiæ, mater totius misericordiæ, Deo acceptissima & vniuerso mundo necessaria. Statuit.

Pro spiritali adoptione, Precatio.

Impetra mihi veniam peccatorum meorum, & vt sim de numero electorum, filium tuum teq; feruentissime diligentium. Atq; vtinam tuis meritis ac precibus dignus efficiar adoptione filiorum electorum Dei, Amen.

Hortus conclusus es soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus, Cantic. IV.

Theoria quarta.→
Signata.

Quanta est benignitatis tuæ ò Deus clementissime magnitudo, qui mundo volens misereri, hunc diu ante ad suæ liberationis spem & tuæ incarnationis fidem excitasti, per signa & figuras varias ipsum erudiens, & præclaræ huius Virginis matris tuæ futuræ viram, sanctimoniamq; præmonstrans. Quare & tu ò felicissima ac beatissima Virgo nunc salve, quæ signis es varijs & figuris mundo ostensa, Scala Iacob cœlos attingens, Rubus ardens, & ardorem nesciens, Aaron virga florida, Propiciatorium & Dei arca, Vellus Gedeonis, Templum veri Salomonis, Stirps & radix Iesse, Ezechielis porta clausa, Hortus conclusus Fons signatus. Tanta est excellentia tua, tanta dignitatis tuæ prærogatiua, vt vel innumera figurarum mysteria non sufficiant mundo tuam ostendere sanctitatem.

Pro Dei Matris amore, Precatio.

Dignare me quæso ò desiderabilissima Domina in seruum acceptare, in filium adoptare, assumere in tui amatorem castissimum, & in veneratorem deuotissimum. Fac me quæso ò amabilissima, de eorum numero, quos pectori tuo virgineo inscriptos tibi familiarissimè signasti. O dulcis & delectabilis vulnera cor meam tui amore, vt totus tua pulchritudine attrahar, tuo decore illuciar, tua pietate capiar, tua dulcedine absorbear, tui amore ardeam & langueam. Amen.

Exiet virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet. Esaïæ. XI.

*Theoria V.*5.
Propheetis.

Debetur tibi, ab omni creatura, ò Deus misericordissime, laus & gratiarum actio, non minor quam immensa & sempiterna, pro consolatione qua tuos in hoc mundo confortasti: qui non solum per ænigmata figurarum, sed etiã per prophetarum oracula quibus spiritum tuum infudisti, tuam incarnationem credibilem nimis fecisti, tuum aduentum indes clarius præ nuntians, donec tandem Ioachim & Annæ aus tuis sanctis, sanctoq; coniugio ventibus prolem virgineam, ex qua salus nasceretur omnium promitteres.

Gaude igitur & tu ò felicissima Virgo, quæ vaticinijs prophetarum gloriose commendata, seculis promissa, mundo desiderata, parentibus sanctis cœlitus præ nunciaris nascitura, post Christum hortus deliciarum, fons indeficiens sitientium animarum, æstuantium refrigerium, desolatæ um solatium, laborantium subleuatric, & clamantium ad te singularissima adiutrix. Tu sola digna es vt per te Deus pacem suam terris infundat, imâ summis conciliet, humanum genus redimat, vincos ex inferni claustris reducat, referet ianuam cœli, angelicam ruinam reparet. O benedicta regis æterni filia, omnibus desideratissima. Tu nobis promissa & data es, vt sis tenebroso mundo solaris radius, quo corda nostra illuminationem accipiant, vt sis velut canalis seu aquæ ductus, quo totus mundus gratiæ diuinæ fluentia hauriat.

Pro deuotione ad Dei Matrem, Precatio.

Eia placeat tibi, ò vnica post Christum suauissima consolatio peccatricis animæ meæ: Eia placeat tibi, & fac vt totus fiam tuus, & tu tota mea post Deum vnica spes nobis promissa, dulcedo & delectatio desideratissima, Amen.

Non-

Nondum erant abyssi, & ego iam concepta eram, Prouerb. 8.

Theoria VI.

O Virgo ab initio & ante secula creata, in Deo ab æterno præparata, à parentibus verò sanctis, solo timore Dei & propter obedientiam, conuenientibus, in tempore sanctissima es concepta. O præclara puella ac lucidissima creatura, à sole iusticie de te progressuro matutina quadam irradiatione præuenta. Qui enim fabricatus est auroram & solem, te multo puriorem fabricauit suam matrè. Talem te condidit in tempore, qualem te elegit & habere voluit in sua æternitate: quia in te & ex te statuit assumere, quod sibi perpetuo vniti foret in vnitæ personæ, de quo exiret pretium redemptionis, iustificationis, & beatificationis humanæ.

6.
Concipitur.

Pro Dei Matris amore & laude, Precatio.

O Candida, & rubicunda, & electa ex milibus, imò post Deum electissima ex omnibus, quæso ne despicias me fordidum, vilem ac miserimū, in peccato conceptum & enutritum, dum adhuc infantula es, dum in vtero es: te desidero, te amare concupisco, gratiam tuam ambio, me tibi commendo & dono: fac sim tuus, & talis, cuiusmodi tu in oculis Dei esse voluisti, & qualem me esse velis, aut esse debeo; imò cuiusmodi tibi placere maxime. O dulcis, generosa & præelecta puella, sacrosancta virgo Maria, respice & suscipe me tibi donatum, Amen.

Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te. Can. 4.

Theoria VII.

O Excellentissima puritatis Virgo, Christo præ omnibus vicina, sola inter omnes immaculata, sola omnium ab omni peccato præseruata. O flos pulcherrime, & lilium candidissimum, in conspectu summe Trinitatis nitidum. Tota enim tu pulchra es & beatissima, templum Spiritus sancti, thalamus Filij Dei, Patris triclinium, sanctæ Trinitatis palatium, quam sibi præparauit, ædificauit, & consecrauit altissimus.

7.
Sine vx.

Christe Iesu fili Dei, sis in æternum benedictus. Laus, honor & gloria sit tibi ab omni creatura, pro singulari & inenarrabili dono, quo matrem tuam dignissimam honoras præuenisti, benedixisti, & omnibus creaturis puriorem, splendidiorēq; fecisti. Ecce adoro, laudo, benedicōq; te, & ex affectu vniuersæ creaturæ millies infinitesq; tibi gratias ago, qui mundo fidus hoc pulcherrimum & ante lucanum donasti. Decebat vt purissimam inhabitares domum, qui mundum volebas purificare vniuersum.

Pro Dei Matris deuotione & amore, Precatio.

Eia dulcissime Iesu, animarum amator es, & nihil nobis tam salubre negans. Da mihi xenium illud inter omnes creaturas nobilissimum, tibi placentissimum, mortalibus desideratissimum, post te solatium atque gaudium nostrum vnicum atque præcipuum. Da mihi puellam hanc ante mundi constitutionem tibi electam. Nec finas vt ab hac gratia, seu vilitas, seu prauitas propria me excludat. Non impediant me peccata mea, quin potius tu aufer à me iniquitates meas. Aufer ab anima mea omnes sordes, & quicquid oculis huius beatissimæ Virginis non congruit. Iube ei vt consentiat me recipere in seruum, in filium, in alumnum, in sui amatorem (vt ipsa vult) castissimum, feruentissimum ac fidelissimum. Zeletur ipsa pro me, zeletur pro te, vt per eam totum tu possideas me, nec vspiciam pateat mihi locus recedendi à te.

Ego

Ego mater pulchræ dilectionis, in me gratia omnis viæ & veritatis,
in me omnis spes vitæ & virtutis, Eccles. XXIV.

Theoria VIII.

Completur. **G**Aude nunc ô sanctissima Virgo futura Dei genitrix, quia is qui te sibi in matrem elegit, omnium gratiarum plenitudine te superfudit, omni virtutum varietate atque perfectione decorauit, adeoq; multiplici te exornauit donorum suorum tam decorè, quàm excellentia, vt quicquid cæteris sanctis per partes foret daturus, totum simul tibi & excellentius infunderetur. Neque enim hoc tantum tuus conditor voluit, vt ab infantia esses omnifaria gratia & sanctitate plena, verumetiam vt tua hæc plenitudo in omnes nos exuberaret. Tibi namq; nullum desuit bonum, cuius pura creatura in statu viæ capax fuit, aut esse potuit.

Pro castitate mentis & corporis, Precatio.

Nunc igitur ego miser peccator, & indignus seruus tuus, te Virginem intemeratam, Dei matrem, patronam & dominã meam fidelissimam, ex intimis cordis mei desiderijs laudare, & in auxilium meum inuocare cupiens, precor in sanctissimi nominis tui præconium, & deficientis animæ meæ salutem, vt reminisci digneris omnium donorum, gratiarum, privilegiorum, charismatum & gaudiorum, quibus misericors Deus te in ortu & decursu illustrissimæ vitæ tuæ, secundum omnes status tam excellenter dotauit, lætificauit & decorauit, vt impetres mihi à filio tuo mundiciam cordis, & castitatem corporis. Nihil in me resideat, quod oculis omnipotentis, & cuncta cernentis displiceat. Scis pia mater, quantis vitiorum sordibus inquinatus sum, quam prauis affectionibus & concupiscentijs infectus. O si aliquando implear diuina gratia, quæ hæc omnia in me occidat. O dulcissima spes miserorum, ab his quando respirabo? O candidissima columba, quando ad veram puritatem & simplicitatem cordis perueniã? O vtinam aliquando fiat, vt totus Deo meo placeam, & deinceps nunquam displiceam. Heu pijsime Iesu, complacat tibi vt eruas me, Domine Deus meus, propter sanctitatem matris tuæ, ad adiuuandum me respice. Dic animæ meæ: Salus tua ego sum, Amen.

Iudæis lux noua oriri visa est, gaudium, honor & tripudium apud omnes populos, vrbes & prouincias. Esther VIII.

Quæ est ista quæ ascendit quasi aurora consurgens, electa vt sol, terribilis vt castrorum acies ordinata? Canticorum VI.

Quod Eua tristis abstulit, tu reddis almo germine.

Intrent vt astra stebiles, cœli fenestra facta es.

Theoria IX.

Nata. **A** Barerno & in æternum benedicta sit ô nobilissima virginū natiuitas tua, optata sæculis, expectata gentibus, iucundissima omnibus: in qua noua lux mundo oriri visa est, gaudium & tripudium vniuersis terris. Hæc est illa natiuitas, quæ gaudium Angelis, Deo gloriam, vniuersoq; mûdo lætitiã dedit & benedictionē. Transierãt multa secula, quibus damnationis grassabatur immanitas in filios hominum, semperq; in deterius roborabatur, nec in massa vniuersæ carnis viam sapientia summa inuenit, qua tam luctuosæ perditioni (vt statuerat) subueniret, donec ad te ô felicissima ac electissima (quam laudare gessit anima mea) ventum est.

Quæ

Quæ mox, vt in mundum per humanæ generationis lineam venisti, tanta mox omnis boni copia, tanta virtutum varietate, tantaq; constantia per ipsum ornata resplendisti, vt per te summa sapientia, non solum primorum hominum peccata delere, verum etiam nostra propitiari, inimicum sui operis diabolum elidere, celestis patriæ damna redintegrare, hominem è paradiso terrestri eiecram, in celestem reducere disponderet. Benedictum sit igitur tuæ Natiuitatis exordium, quo simul nostræ captiuitatis liberatio, habuit ortum. Benedictus Deus Pater, qui te nobis destinauit. Benedictus Dei filius, qui te sibi in matrem adoprauit. Benedictus sit Spiritus sanctus, qui te sanctificauit. Benedictus sit parens vterque, qui te mundo in salutem generauit. Eia ergo, tu omnium creaturarum dignissima, salue, quæ progredieris velut aurora confurgens, electa vt sol, terribilis potestatibus tenebrarum, vt castrorum acies ordinata. Nobis denique omnibus, vt stella matutina rutilans, & diem salutis prænuntians, desideratissima aduenisti. Salus ô benedicta, expectata, & millies oprata patribus, salue.

Pro natiuitate spiritali, Precatio.

Dignare me in obsequium tuum assumere, ô infantula foelicissima. Impetra mihi talem puritatem & sanctimoniam, vt dignus fiam matris Dei mei futuræ esse baiulus. Neque enim nisi casta vis habere seruitia, & ego immundus sum. Sed per te quæso ô gratiosa, inueniam gratiam in oculis Dei, vt sua pietate præueniat me, tecumq; me renasci faciat, & me tibi, teq; mihi doner: quàm per imitationem virtutum, & amorem castissimum in corde meo, velut in cunis iacentem, vbique & semper portem dulciter, simq; seruulus & baiulus tuus sempiternus. Sentiam quoque in me nunc, quod de te prædicatur, nempe miserationem tecum creuisse ab infantia, Amen.

Erat puella decora nimis, virgoque pulcherrima, & incognita viro, Genesis XXIV.

Erat pulchra nimis, & decora facie, Esther M.

Quam pulchra es, & quam decora charissima in delitijs. Cantico- rum VII.

Theoria X.

O Virgo Deo & hominibus gratissima, nobis feliciter exhibita, quam nascituram priores desiderauerunt patres & prophetae. Beati oculi qui te viderunt, vt potè puellam speciosissimam, & omnium oculis gratiosam, quam iure Dei filius altissimi adamaret, cuius speciem & decorem speciosus præ filijs hominum concupisceret. O pulcherrima mulierum, quæ formam vincis omnium illustrium. O Virgo singulariter mirabilis & mirabiliter singularis. O quam pulchra es imperatrix cælorum, quam scrutator renum probat, quam inspector cordium laudat, quam diligit author pulchritudinis, cui testimonium perhibet magister veritatis, cuius decorem mirantur Angeli, cuius pulchritudinem venerantur Sancti, cuius gloriam & benedictionem deuoti contemplantur, ante cuius conspectum humana mens lætatur, ante quam Sathan fugit, & infernus contremiscit. Pulchra es ô Domina mea, & macula non est in te.

10.
Venuſta.

Impetra mihi à filio tuo animæ pulchritudinem, conscientiæ puritatem, vt illi placeam, qui me creauit, & nihil mihi extra illum placeat. Ipse solus mihi sit omnia in omnibus.

Et fecerat rex Salomon de lignis thyinis gradus in domo Domini.
2. Paral. 9.

Hos gradus Maria sola scandit, nec quærens suffragium.

Quæ & quanta sit futura, bonum dans indicium.

Et adduxerunt eam vt præsentarent ante conspectum Domini in templum & maneret ibi, sicut dictum est de Samuele Propheta. 1. Re. 1

Offerentur virgines post eam, proximæ eius adducentur in templum regi Domino, Psalmo 44.

Theoria XI.

O Puella pulcherrima, ô virgo immaculatissima, quæ à parentibus in templum oblata, Domino consecraris. Quis dignè queat æstimare, quanta deuotione temetipsam tunc Deo obuleris, quanta humilitate commendaueris. O quantum hæc tuæ sanctissimæ ac gratissimæ seruitutis professio Deo placuit. O quam odorifera hæc oblatio in conspectu Dei summi fuit. Nimirum redolens præ omnibus sacrificijs & holocaustis ab initio mundi oblati. O quæ mox cœlitus recepisti. Quas gratias, illustrationes supernas, sublimes contemplationum excessus, spirituale sabbatum, diuinæ dulcedinis gustum, Angelorum familiare ministerium, & conscientia puræ, tanquam paradisi, gaudium.

Pro sua abnegatione perfecta, Precatio.

Impetra mihi ô Virgo beatissima, professionis meæ oblationem indes deuotius renouare, fidelius exequi, consummareq; felicius. Ecce me denuo filio tuo per te ô benedicta mater offero, iterum atque iterum me illi commendo, illi me soli dedicare totis viribus cupio. Eia igitur & tu dulcis Iesu, ob huius felicissimæ Virginis merita, da mihi veram, plenam, perfectissimamq; meipsum abnegationem, vt me ipsum omnino relinquens, in te proiciam, me totum exiens tibi resignem in omnibus, aded vt in me iam non sit velle aut nolle aliud, quam tuum: imô, vt iam non solum in templo sim oblatus tibi, verum etiam ipse quod inhabites efficiar templum, Amen.

Spiritus meus super mel dulcis, & hæreditas mea super mel & faenum. Ecclesiastici 24.

Theoria XII.

Recolo nunc ô reuerendissima Virgo, atque votis omnibus laudo & benedico conuersationem tuam in templo mundissimam, sanctissimam, & verè plus quàm Angelicam: qua humillima tu & pijsissima, mitissima quoque & dulcissima ad omnes homines, plena eras gratiarum. Vbi nemo fuit qui te non amaret, nemo qui non suspiceret, nemo qui non veneraretur, nemo qui ex te non consolaretur. Tantum absuit, vt quis ex te tristitiam potuisset habere, aut tædium. Quod enim solis claritas est mundo, hoc omnibus tu eras vitam agentibus in templo.

Pre

Pro vita Dei Matris imitatione, Precatio.

Christe Iesu dulcissime, huius nobilem ac dulcem conuersionem pro mea impietatis expiatione, tuis virtutibus ac meritis vniens, eadem simul omnia tibi per suauissimum cor tuum offero: & vt me virginis huius castissimū amatorem, fidelissimūq; imitorem efficias, per omnes miserationes tuas obsecro, Amen.

Vna est columba mea, perfecta mea, Canticorum VI.

Theoria XIII.

Iterum benedico te, quam toto corde diligere cupio, o dulce refrigerium, & stuantis animæ consolatio, o gaudium, o virgo amabilissima, desiderabilissima, & Fulgens. 13.
suauissima. Beati qui desiderant te, beati qui inueniunt te. Siquidem omnium virtutum varietate, morum omnium honestate, excellentissima charitate, atque totius sanctitatis perfectione, non solum inter homines es singularis, verum etiam Angelicis spiritibus præfulges puritate mirabilis. Et quamuis omnis vitæ tuæ decursus ab exordio vsque ad finem fuerit innocentissimus (quippe quæ Deo nunquam displicuisti) ab infantia tamen Deum filialiter ac reuerentialiter timebas, contemplatione purissima fideliter eidem inhærens, ac dulcedine eius, castissima fruens, corpus quoque virgineum (vtpotè futurum Dei thalamum) Angelorum ministerio reficiens. Inueniebaris in templo omnibus in vigilijs prior, in sapientia legis eruditior, in humilitate humilior, in charitate feruentior, in puritate mundior, & in omni virtute perfectior.

Pro custodia Dei Matris, Precatio.

Tibi igitur o prudentissima moderatrix, corpus meū, animam, vires, & quicquid sum aut possum commendo, & prorsus resigno, orans te per mansuetudinem cordis tui, per Iesum Christū filium tuum, & per omnes gratias, quibus te Deus mirabiliter repleuit, vt me in tuam curam suscipias, me custodias, regas & dirigas, sicut custodisti atque rexisti corpus tuum virgineum, & animam tuā sanctissimam, ad omnē virtutem, in laudē, beneplacitum & gloriam omnipotentis Dei, præseruans & liberans me ab omni peccato, & perficiens omni bono, Amen.

Quomodo fiet istud? quoniam virum non cognosco, id est, non cognoscere propono. Lucæ 2.

Theorema XIV.

O Virgo amabilissima & pudicissima, gaude, quod tu omnium virginum primiceria, castitatis regina, Deo te consecrans, perpetuæ virginitatis votum obtulisti: vel in hoc te cunctis constituens & exemplar virginitatis, & speculum sanctitatis. O quam odorifera hæc virginalis castitas pudicissimi corporis, simul ac purissimi cordis tui in oculis Dei placuit: Quæ certè fuit tanta, vt non solum profunda cordium te aspicientium, aut tecum conuersantium irradians penetraret, castioraq; redderet. verum etiam te licet virginem speciosissimam, prorsus omnibus redderet inconcupiscibilem. 14.

Pro castitate, Precatio.

Per hanc virginitatis tuæ, gloriam, obsecro te o Virgo singularissima, impetra mihi perfectam cordis & corporis castitatem, vt in cor meum nihil suscipiam immundum, nihil teneam vitiosum, super nulla tentatione quiescam: quin potius

castissima mentis puritate etiam omnia creata transiens, in solo conditore requiescam. O utinam tuis meritis o candidissima columba mihi donetur suprema illa castitas atque puritas mentis, qua Deum meum solum pure ac simpliciter in omnibus quaeram, ipsius solius honorem & beneplacitum intendam, propter ipsum cuncta faciam, omniaque in ipsum referam, ut ipse sit mihi omnia in omnibus, optima & dulcissima, utinam in hac vita adhuc constitutus, hunc statum mentis, quo mihi Deus sit omnia in omnibus, quantocius per te obtineam a filio: quandoquidem tibi oranti ille nihil negans te honorat, Domina mea sancta Maria, Amen.

Gaudebit sponsus super sponsam, & gaudebit super te Deus tuus, Esaiæ LXII.

Ioseph fili David, noli timere accipere Mariam coniugem tuam. Quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est pariet autem filium, & vocabis nomen eius Iesum. Ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum, Matthæi I.

Theoria XV.

^{16.}
Noua sponsa **O** Virgo integerrima & in æternum benedicta quæ virgini sanctissimo & iusto Ioseph desponsaris, gaude quoniam candido stori, liliam tu candidius, imò candidissimum sociaris, ut habeas qui tibi futuramque proli tuæ sit in obsequium, & integritatis tuæ perpetuæ testimonium, cum sine viro paritura sis Angelorum regem & dominum.

Pro amoris creaturarum suffocatione, Precatio.

O Utinam amorem omnem a Deo alienum, utinam omnem amorem inordinatum, & omnes affectiones vitiosas ac creaturales, castissimus, feruentissimusque Dei amor in me occidat, meque totum sibi Deus inseparabiliter possideat, & in beneplacitum suum conuertat, quo anima illi mea sponsa efficiatur fidelissima. Hoc tuis precibus mihi impetra, Domina mea dulcissima virgo Maria, Amen.

Orabat illa Dominum Deum Israel, ut aspiceret afflictionem populi sui. Iudic. IX.

Theoria XVI.

^{16.}
Orat. **B**enedicta sis a Domino virgo Deo deuotissima Maria, pro continuis suspirijs, & feruentissimis orationibus tuis, quæ ingenti charitate pro humani generis reparatione indefinenter Domino obtulisti. Siquidem patribus pro eadem te supra quinque millia annorum clamantibus, necdum exauditis, oratio tua propter innocentissimam excellentissimamque cordis tui puritatem, propter humilitatem Deo acceptissimam, propter charitatem denique æstuantissimam caelos penetrabat, & iram Dei placans atque ad eum ipsum alliciens, gratiam & salutem omnibus impetrauit.

Pro proximorum charitate, Precatio.

Impetra & mihi o reuerendissima mater perfectam charitatem, qua necessitatibus omnium atque defectibus condoleam, omnium salutem atque profectum ardentissimo desiderio sitiam, orando & laborando curem; de omnium consolatione gaudeam, nec mei ipsum, sed in omnibus Deum quaeram.

Ingressus Angelus ad eam dixit: *Aue gratia plena, Dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Ecce concipies in utero & paries filium, & vocabis nomen eius Iesum. Hic erit magnus, & filius altissimi vocabitur. Luca I.*

Theoria XVII.

O Pijissima, & felicissima, & dulcissima virgo Maria, Dei mater electa, inter hominem & Deum mediatrix benedicta, quæ inter omnes virgines hanc obtinisti excellentiam, hanc singularitatem, hæc denique præminentiam, te nimirum quæ ut Dei fieres mater, electa eras, fecit dignum, ut pura ab omni peccato, sine macula, & omni gratia plena, in universo etiam mundo gratiæ inueneris plenitudinem. O felicem horam, qua summa Dei bonitas recordata misericordiam suam respiciens de sublimi habitatione sua, in hanc vallem plorationis & miseriæ, vidensque captivitatem & afflictionem populi sui, tacta est intrinsecus ardore charitatis, cogitans cogitationes pacis, & non afflictionis. Intuens etiam te pulcherrimam filiam & omnium creaturarum singulare miraculum, concupiuit te sibi in matrem, qua suam altitudinem in nostræ mortalitatis ergastulum inclinaret & nostram gustando miseriam, simul damnationem generalem absorberet, atque cœlestis vitæ viam nobis sceleratis, suo viuendi exemplo monstraret. Pro qua te legatum ad te misit, qui sui consilij arcana tibi communicaret. O igitur Virgo singularis, inter omnes benedicta, iam virgineo cordi tuo memoriam reduco illius felicissimæ horæ, qua te in cubiculum tuum deuotissimè cum lachrymis orante, subito Angelus ex cœlo veniens, excellentissima te veneratione salutauit, & quod te gratiam plenam Deus sibi dignissimam in matre elegisset, etiamque ad hoc ipsum consensum exoptaret, nunciavit.

Pro deuotione & amore ad beatam Virginem Mariam, Precatio.

O Vtinam in gratiam tuam, in amorem tuum o dulcissima amatrix me suscipias. O vtinam cor meum amoris vulnere perfodias, ut te semper cogitem, te salutem, te diligam, te sequar veneratione deuotissima, affectione castissima & imitatione fidelissima. Iesu Christe fili Dei, per omnes miserationes te obsecror, & obsecro, impera matri tuæ, ut in curam suam & gratiam me suscipiat, me regat & dirigat, charitatem perfectissimam, & quicquid tibi placuerit mihi impetret, mihi se donet, me sibi accipiat, faciatque suis apud te precibus, ut tibi semper placeam: sine vix, hoc est, sine offensione tui viuam, inseparabiliterque tibi inhxream, Amen.

Maria turbata est in sermone Angeli, & cogitabat, qualis esset ista salutatio, Luca I.

Theoria XVIII.

A Dmoneo te o virgo sacratissima illius profundissimæ humilitatis tuæ, qua ad Angeli salutationem, qua ad laudis tuæ præconium, virginali verecundia ^{18.} *Turbatur.* fuisi turbata. Gloriosa quidem dicta sunt de te, ciuitas Dei, Salutaris ab Angelo, gratia plena prædicaris, mater Dei expeteris, humani generis ad redemptionem cooperatrix ascisseris. At nihil te horum eleuat, sed vltiter de te sentiens, omnium te ad eum arbitraris indignam, ut etiam quod eiusmodi quippiam de te dicitur,

catur, verecundia turberis. O sancta & admiranda humilitas, ad quam se meritis inclinacelsitudo coelestis, quae cum Deo & cognita, & maxime sis accepta, te ipsam tantum lates. Sed quid de ceteris virtutibus tuis o Domina dicam? Certatim haec circa hanc tui salutationem erumpunt, & velis nolis tu, se nobis produnt, te commendant, nosq; ad tui venerationem iuxta ac imitationem inuitant. Parat se fides ad assensum, charitas etiam desiderat vt mater fias omnipotentis, & salus, te consentiente, omnibus comparetur. Sed trepidat humilitas, verecundia turbatur, tanto honore indignam, tanto officio imparem se aestimans. Sic pudicitia quoque immarcescibilis virginitatis vigilantissima custos metuit, (vt potè lilium coeleste) ne candoris aut odoris sui faciat iacturam. Postremò, pro omnibus verbum faciens, prudentia incomparabilis sciscitatur: *Quomodo, inquires, fiet istud, quoniam virum non cognosco?*

Pro propria vilitatis cognitione, Precatio.

Eia beatissima Virgo, desiderabilissima, & quam post Deum amare cupit animamea. Eia potentissima ad impetrandum, cui nihil negatur: Impetra mihi illuminationem cordis mei, ad verè cognoscendam & detestandam omnem prauitatem, vilitatem, & nihilitatem meam: vt ex animo meipsum despiciam, odiam, & ab omnibus despici, confundi, conculcari, & vilissimus reputari cupiam, & absq; vlla perturbatione sustineam, & diligam. O mater pijsima impetra mihi profundissimam humilitatem: obsecro te per omnem cordis tui pietatem, impetra mihi perfectam paupertatem spiritus, qua me ipsum, & omnia extra Deum contemniam, illi soli placere cupiam, illi soli placere gestiam. Ah misericordissime Iesu, audi quæso & exaudi me per humilitatem matris tuæ, Amen.

Verbum caro factum est, & habitauit in nobis. Ioannis I.

Theoria XIX.

19.
Concipit.

GAude nunc o beatissima omnium, dulcis, mitis & amabilis. Nihil est quod timeas, nihil vnde turberis. Placet Deo tua humilitas, placet verecundia, placent virginitas, prudentia, fides, charitas, placent omnia: nec vnquam in te fuit quod displiceret. Progrediatnr obedientia ad consensum. Nullius virtutis patieris dispendium: quin etiam sanctitatis gradu excellentiori omnia Deo consecrabitur. Plura & maiora à Deo recipies, tantum abest vt aliquid amittas. Humillima exaltaberis, quod supremæ gloriæ est, in Dei matrem. Maius aliquid tibi Deus ipse præstare non posset. Verecunda mater es, sed erit tempus, quando omnibus quoq; creaturis imperatrix constitueris. Pudicitiam quam tantoperè obseruare contendis, Angelica puriorem tenebis, nec tamen sæcunditas aberit. Paries enim, at virgo. Nec vtrunque, aut vulgariter cuiuspiam mater es futura, sed altissimi. Nam quod nascetur ex te sanctum, vocabitur filius Dei. Spiritus enim sanctus superueniet in te, & virtus altissimi obumbrabit tibi.

O felicissima mulierum, o dignissima & ab æterno electa, o pijsima & deuotissima virgo, quam ardentissimis illicò desiderijs hæc audiens, Dei promissa affertabas impleri: quam humillima cordis inclinatione consentiens dicebas: *Eccce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum.* O templum Dei sanctissimum, quanta exultatio spiritus tui per omnia etiam corporis membra diffusa est? O quanta in Deum mens tua, dulcedine absorpta est, quando castissimum vteri tui thalamum Deus ipse, qui te creauit, ingressus est? O quid in corde tuo sensisti? O quid in

te fa-

te factum est? O quam digna subito effecta es, quando intra castissima viscera Deus receptus semetipsum exinaniendo factus homo est? O sancta & immaculata virginitas, quibus laudibus efferenda sis, nescio: quia quem cœli capere non possunt, tuo nunc continges gremio.

Pro sui in Dei beneplacitum oblatione, Precatio.

Domine Deus meus, quid est hoc quod fecisti? Quantum te propter me humiliasti, vterū virginis ingrediens, & nostrā infirmitatem assumens? Quid pro illa charitate tibi rependam, aut quas pro tanto beneficio gratias agam? Eia offero meipsum totum tibi. En omnia corporis mei membra, omnes vires & medullas animæ meæ. Accipe ea quæso omnia, & posside iuxta beneplacitum tuū. Conuertere & expende omnia in laudem, in honorem & beneplacitum tuum. Omnia tibi seruiant, omnia tibi placeant. Ex omnibus te laudem & magnificem, ex omnibus te diligam, qui es amabilis super omnia, dulcissime Domine Iesu Christe.

Qui creauit me, requieuit in tabernaculo meo. Ecclesiast, XXIV.

Theoria XX.

O Benedicta Dei mater intacta, mediatrix nostra & reconciliatrix post Christum efficacissima. O salutis humanæ exordium, via gratiæ, mater totius misericordix, vas cœlestis gratiæ, radix sancta, ex qua germen viuificum nostræ redemptionis est ortum, Dei templum, & arca in qua diuinitas (quæ nullo cōcluditur loco) ad tempus manet abscondita; clybanus cœlestis, in quo panis Angelorum, panis qui de cœlo descendit, coquitur.

Admoneo te nunc ô benedicta inter mulieres, illius gaudij, illiusq; consolationis, quibus nouem his mensibus exultabat spiritus tuus in Deo salutari tuo, quod sine labore sub virgineo corde in vtero portasti. Admoneo te grandis huius mysterij diuinæ incarnationis, qua Deus ipse factus est homo. Admoneo te admirabilis fecundationis tuæ, qua tu permanens virgo, facta es mater.

Pro fidelitate & amore, ad Dei matrem, Precatio.

Per hæc omnia obsecro te ô suauissima Domina, virgo singularis, mater admirabilis, vt mihi peculiariter te dones in matrē, me adoptes in filium. Omnium es mater generalis: quippe quæ mundo genuisti vitam & salutem, per quam factus est, vt Christum scilicet Dei filiū in carne vocemus fratrem: sed ego te opto, cupio, & votis omnibus precor, vt eo magis digneris mihi mater esse singularis, quanto ego cura materna tua magis indignus sum. Suscipias me in amorem tuum, & in gratiam tuam: ita mecum agas, talem me facias, qui gratia & amore tuo dignus habear, & qui secundum pudicissimi cordis tui beneplacitum tibi & filio tuo sim acceptissimus. Odulcissima Domina, vulnera, accende, reple cor meum amore tui castissimo, ardentissimo, fidelissimo, charitateq; perfectissima ad Deum & proximum. Portem te semper in corde meo, simq; semper ac indelebiter scriptus in corde tuo. Exaudi me Domina, potes enim hæc: quia quicquid à filio vis, impetrabis, Amen.

Exurgens Maria abiit in montana cum festinatione in ciuitatem Iudæ, & intrauit in domum Zachariæ, & salutauit Elizabeth. Et factum est vt audiuit salutationem Mariæ Elizabeth, exultauit infans in vtero eius. Luca: I.

xi.
Ad montana.

O Dei mater, Domina mea dulcissima virgo Maria, quanta est virginei cordis cui humilitas, quæ cum Dei esses mater, quasi teipsam nesciens, non dedignata es teipsam humiliare, ac sterili cognatæ tuæ in ancillam offerre. Siquidem montana transiens festina, ut potè quæ in publico esse, aut ab hominibus palam videri horrebas, ad cognatam Elizabeth properasti. Quæ, per te humillime salutata, mox in eius utero infans exultauit, & regi suo, quem tu quoque in utero habebas, honorem deferre gestiens, sese erexit. O virgo plus quàm Angelica, in cuius labijs tanta gratia diffusa est, ut ad vocem salutationis tuæ Ioannes in utero sanctificatus, Domini sui & sentiret, & exultando gratularetur adesse aduentum: Elizabeth quoque sancta Spiritu sancto repleteretur ac prophetaret, teq; ad iubilationis ac gratiarum actionis illud canticum: *Magnificat* &c. deuotissimum inuitaret. O quale tunc gaudium fuit in domo Zachariæ, quanta puritas iubilantium, quanta sanctitas commorantium: vbi prophetæ mater cum matre saluatoris, sacra miscent colloquia, vbi maior seruit minori, vbi tu creaturarum omnium sanctissima gestans illum in utero, quem cæli tremunt & Angeli, quem omnis adorat Potestas, profundissima humilitate ad seruiendam seni mulieri te deiciebas, atque domum hanc, ut orbem solis radius, tua præsentia illustrabas. Sed & hoc è dignissima sceminarum, quanto est præconio extollendum, quod sub corde tuo nouem mensibus intra te Deum portans, miris, ineffabilibus, & quotidie nouis consolationibus replebaris?

Pro simplicitate & puritate cordis, Precatio.

O Utinam cor mundum & castum, cor purum & simplex à Domino mihi impetres, quod sua Deus gratia impleat, à terrenis ad montana, hoc est, cælestia sustollat, sibi iuxta beneplacitum suum habitationem in illo iugem constituat, meq; pro omni voluntate sua in gloriam suam totum & conuertat, & possideat, Amen.

Joseph cum esset vir iustus, & nollet eam traducere, cogitauit occultè dimittere eam. Matthæi I.

Theoria XXII.

zz.
Pauet.

O Domina reuerendissima, virgo Maria, non sine mœrore, non sine compassionem fuit cor tuum, quod virgineum Joseph sponsum tuum in spiritu, cognoscibas anxium & turbatum. Quippe qui utrum tuum videns tumescere, quid cogitaret, quid ageret ignorabat. De pudicissima integritate tua suspicari non sinebat illum perspicua sanctitas tua, conceptum negare prohibebat timentis uteri imprægnatio manifesta, aliquid inde tibi loqui non sinebat honestissima verecundia tua. Quare, quo se vir iustus verteret, quomodo famam tuam non traduceret, item ne quoque erraret, ne illicitum quid tentaret, ne denique aliquid non dissimulandum probaret, in ambiguo habebat. O virgo admirabilis & prudentissima. O puella mitis & verecunda, cur non reuelas mysterium: cur à timore non leuas castissimum sponsum? Nempè excusare nolebas, ne te laudares. Nolebas quoq; Dei arcanum reuelando, autorem mysterij præuenire. Nolebas etiam antequam à viro esses interrogata, respondere: sicq; idèd omne hoc negotium Deo commisitisti. Illi, cuius fuerat hoc opus, te excusandam, illi pro te respondendum reliquisti.

Eius

Eius in hac re consiliū & consolationem in silentio præstolanda decreuisti. Proinde, quia in illum sperasti, quia cogitatum tuum iactasti in illum, ipse te ab omni suspitione exemit, & sanctum Ioseph ab omni timore liberauit. Nam per Angelum diuinitus de hoc mysterio edoctus, tametsi tuo se consortio indignum propterea intelligeret, ne tamen te desereret iam prohibitus, & humillima tibi & officiosissima fedulitate seruiuit, & castissima te deuotione dilexit.

Pro sui relicione & in Deum confidentia, Precatio.

Impetra mihi o benedicta mater misericordiaz, vt in omni ambiguitate, in omni aduersitate, ac pauore me Deo offeram & relinquam, omnem cogitatum meum in illum proiciam, fide constantissima atque perfectissima, illi confidentia innitens me credam: meq; eius prouidentiaz & voluntati funditus subiciam, & in silentio eius beneplacitum expectans, cum omni gratiarum actione & laude, quicquid super me venire promiserit, illud de manu eius suscipiam, Amen.

Ascendit Ioseph in Iudæam cum Maria vxore sua prægnante. Luc. II.

Theoria XXIII.

O Virgo omnium excellentissima, o puella omnium speciosissima, o mater omnium dignissima. Exijt editum à Cosare Augusto, vt describeretur vniuersus orbis, quando tu sub corde tuo portabas eum, à quo conditus est orbis. Itaque hunc gestans in utero, vt humano imperio tu mundi domina, cæliq; regina obedientissima pareres, cum sancto Ioseph sponso tuo puella pudicissima atq; tenerissima, in Bethleem peregrina venisti. Vbi cum non inuenires hospitium pro te, (erāt enim omnia mundanis & hominibus & rebus occupata, nec eum, quem tu gestabas in utero, capere poterant) tanquam exul & à mundo aliena cum immaculato sponso tuo in stabulum, & iuxta præsepe futura Deipara, diuertisti.

Pro spiritus paupertate, Precatio.

Pro hac obedientia tua, pro peregrinatione tua laboriosa, pro singulis passibus pedum ac gressuum tuorum, pro paupertate & loci vilitate, o benedicta inter omnes mulieres, Deum tuum laudo, benedico, adoro, atque illi gratias ago. A quo vt mihi impetres per mysterium incarnationis eius, obsecro veram mihi dari perfectissimamq; paupertatem spiritus, vt quàm nihil sum, nihil habeo, nihil possum, verè cognoscam: semperq; meam vilitatem attendam, vt peregrinus hic nihil de hoc mundo appetam, nec extra Deum meum sit, in quo consolari, aut quiescam, Amen.

Complēti sunt dies Mariæ, & peperit filium suum primogenitū. Lu. II.

Theoria XXIV.

O Virgo sublimis & nimium venerabilis, admoneo te nunc noctis illius sanctissimæ, claro tunc lumine coruscantis, qua tu virgo candida, lumen æternum genuisti, habens gaudium matris cum honore virginitatis. Recordare nunc quæso illius horæ, illiusq; gaudij, quod habuisti tunc, quando Dei filius in te homo factus, de virginali utero tuo, tanquam sponsus de thalamo processit: quando tu mundi enixa es saluatorem, quando verè facta es Dei genitrix, quādo sine dolore facta es puerpera, quando denique eum te vidisti habere filium, quem habueras creatorem. O dignissima Dei mater, quid in illo partu gaudij, quid exultationis tota in Deum absorpta sensisti, quando subito parvulum, Dei filium, gratia & veritate plenum ex te editum, ante te iacere vidisti?

22 2

Pro

Pro vita nouitate, puritate, innocentia & simplicitate, Precatio.

Oh vtinam hæc natiuitas, tam mea, quam totius mundi omnia hunc peccata deleat. Vtinam me spiritu renasci, & quasi modo genitum infantem fieri, in nouitateq; vitæ, in innocentia & puritate, in simplicitate & castitate ambulare faciat. O Deus æternæ, ô pater misericordiarum, per hunc vnigenitum tuum, per eius sanctissimam natiuitatem, per infantilia omnia eius membra, perq; eius dignissimam genetricem obsecro te, imple ac renoua me gratia tua, fac vt totus semper & perfectissimè tibi placeam, vt tibi sim filius æternæ adoptionis, qui hætenus ex meis iniquitatibus & sceleribus homo fui perditionis, Amen.

Inclinauit se, & adorauit regem. III. Regum I.

Theorema XXV.

21.
Lactiam dat

Salue nunc & perpetuo gaude sancta parens, enixa puerpera regem, qui cælum terramq; regit in secula seculorum. Eam obrem felicissima es ô sacratissima virgo Maria, & omni laude dignissima, quia ex te ortus est nobis sol iustitiæ Christus Dominus Deus noster, spes, vita, salus & redemptio nostra. O quam profunda humilitate huic infantulo, simulq; eidem potentissimo ac immortalis regi seculorum te inclinasti? O quanta deuotione & puritate illum es contemplata, quanta mox illum adorasti reuerentia? O quanto desiderio, quanta pietate te eidem in obsequia ac officia materna parasti, cuius te matrem exuberantissimo gaudio cognouisti?

Pro fidei, spei & charitatis incremento, Precatio.

O quis mihi det, vt & ego hunc supplex adorem, ne me scelera mea præpediant, ne mea me ingratitudo excludat, ne me vilitas ac prauitas mea nimia accedere non sinat? Eia ergo aduocata nostra clemens, dulcis & pia Maria, tuos misericordes oculos ad me quæso conuerte, & Iesum benedictum fructum ventris tui non solum post hoc exilium, sed etiam in exilio nunc mihi ostende. Videam hunc, eundemq; adorem & diligam fide, spe & charitate immarcescibi, perpetua ac perfectissima, Amen.

Adoratio supplex ad cunabula Iesu infantis.

Ave benignissime Dei vnigenite, fili virginis Mariæ. Ave gloria Angelorum, gaudium cæli, lætitia mudi. Ave Rex regum & Dominus dominantium. Quid retribuam Domino meo, pro omnibus que tribuit mihi? Quas gratias agam, aut quid refundam creatori meo, qui pro vilissimo hoc stercore, qui pro me ingratisimo peccatore dignatus est nasci de virgine? Eia Deus misericordissime, ad quid visum est tibi hunc vermiculum, videlicet miserum me hominonem & peccatorem aded diligere, vt humanam naturam, infirmitatesq; carnis, & formam serui assumere, ac in stabulo vili nasci, lachrymasq; vagiendo pro me dignatus sis effundere? Neque enim minoris est beneficii, nec minus suauiter corda nostra hæc pietatis tuæ viscera reficiunt, quod tu Deus altissimus atque immensus, propter nos infantiles dignatus es miseras suscipere, vagire, linteis inuolui, & præsepio arctari: quam quod voluisti cælum & Angelos creare, aut ad diuinitatis tuæ ostensionem mortuq; suscitare.

Pro vilitatis propria cognitione, humilitate & paupertate spiritus, Precatio.

Eia

Eia igitur Domine Deus meus te adoro, te laudo & benedico (quid enim aliud possum?) tibiq; gratias ago, & obsecro te per viscera misericordix tuæ, da mihi vt vilitatem meam, & quàm nihil sum ex abyſſo cordis mei perfectiſſimè cognoſcam, profundiffima humilitate me ſub omnibus creaturis æſtimem, deprimam, ſubijciam & poſtponam. In nulla re penitus me quæram, cogitem aut intendam, totus à meipſo deficiam & definam, te verò ſolum habeam ac poſſideã, te ſolum laudem & magnificem, te ſolum cogitem & deſiderem, teq; ex toto corde meo, ex omnibus medullis animæ meæ diligam, adorem & colam in omnibus & ſuper omnia, Amen.

Beatus venter qui te portauit, & vbera quæ ſuxiſti. Luc. XI.

Theoria XXVI.

O Virgo deuotiſſima, mater piſſima, ſancta Maria, quanto amoris incendio cor tuum feruebat, quanta dulcedine rapiebat, quando tenerimum hunc infantulum, eundemq; Deum omnipotentem, cælos regentem & in terris vagientem, Patri coæternum, & modo ex te virgine genitum, è terra leuabas & inter virginea brachia amplexatum materno pectore aſtringebas, pannis illum inuoluens, & deuotiſſima mellifluaq; oſcula eidem continuè imprimens. O quanto ſuauiſſimo affectu, quem virgo pepereras, etiam virgineo lacte de virgineo vbere tuo cœlitus impleto paſcebas, eundemq; vt liberius adorares in præſepe ante iumentorum ora (quia locus alius non aderat) ponebas.

26.
Lactat.

Pro ſanis, ſitiq; ſpiritualis gratia, Precatio.

Eia miſericordiſſime Ieſu, quanta eſt dignatio tuæ erga nos dilectionis, qui propter nos ſuxiſti virginea vbera matris. O panis & cibus Angelorum, quomodo factus es infans, qui fouearis lacte & miniſterio hominum? Da mihi vt in hoc mundo nihil me afficiat, nihil mihi placeat, nihil me delectet, niſi tu. Te ſolum eſuriam & ſitiam, te ſolum concupiſcam, tui amore ardeam, tui deſiderio langueam, tui amore omni cõſolatione creaturarum renuntiem, omnemq; præſuram & aduerſitatem obuiò corde amplectar, ſuſtineam, & gratias agam, Amen.

Non poteſt mulier obliuiſci infantem ſuum, vt non miſereatur filio vteri ſui, Eſai. XLIX.

Theoria XXVII.

O Virgo pudiciſſima, compatiſſimaq; mater, quis dignè exprimet, quis æſtimabit ſatis, quis expendet cordis tui virginei amore vulnerati dolorè? quãdo pudiciſſimis oculis tuis, iſtq; maternis, cœli regem, dominum maieſtatis, præ nimia charitate pro peccatoribus ingratiſſimis, vſque ad ſtabulum, vſq; ad præſepe iumentorum contèplaris humiliatum? Cernebas eum qui mundum creauerat vniuerſum, in præſepi ante iumentorum ora iacere, extrema paupertate, quam elegerat, affici, atque pro peccatis noſtris, imò pro vniuerſi generis humani miſeria, charitate feruentiſſima compatiſſimaq; vagire. Heu amoris ſimul ac compaſſionis lachrymas, quæ de virgineis oculis tuis fluxère, dum mœror accedis mœrori, compaſſioni compaſſio. Siquidem eundem quem intuebaris paruulum, quem tenerum ex te ſciebas paulò ante genitum, ſpiritu præuides aliquanto poſt tempore in cruce extendendum, membra eius delicta flagellis laceranda, manus infantiles duris clauis fodiendas, atque totum corpus in mortem tradendū.

27.
Condoluit.

Futurum, inquam sciebas o Dei genitrix, vt is qui vberum tuorum lac modo fugebat, aliquando fuso etiam sanguine, sitiens non esset habiturus paucillimum aquæ qua siti mederetur, dum in cruce pro nobis moreretur. Heu frigidum atq; durum cor meum, cur non lachrymaris? Nescis, quia planctus huius occasio tu, aut ignoras quod ærumnarum hara omnium, quas sustinere habuit Dei & virginis vni-genitus, causa fuisti?

Pro gratia lachrymarum, contritionis & compassionis, Precatio.

O Utinam pijsima mater impetres oculis meis lachrymas & cordi meo dolorem, quibus lugeam ex intimo animæ meæ, peccata mea; doleam ex toto corde, quod ego, aut quæcunque alia creatura, Deum offenderit. Condoleam quoque compatiens tota mente omnibus ærumnis filij tui, & membrorum eius. Plorem tui causa o dulcis Iesu, lachrymas amoris per diem & noctem pro desiderio tui. Langueat præ amore tui anima mea, quo omni consolationi terrenæ abrenunciem, te verò solum cogitem & desiderem, te solum mediter atque suspirem, Amen.

Ecce euangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo: quia natus est vobis hodie Saluator, qui est Christus Dominus in ciuitate Dauid. Et hoc vobis signum: Inuenietis infantem pannis inuolutum, & positum in præsepio. Et subito facta est, Cum Angelo multitudo cœlestis exercitus, laudantium omnes & dicentium: Gloria in altissimis Deo, Lucæ II.

Theoria XXVIII.

28.
Congaudet.

Inter hæc, o vesterandissima Dei mater, dum lactas infantem, dum contemplaris Deum, dum in præsepe ponis pannis inuolutum, Angelorum audis agmina presentium, regem suum salutantium adorantiumq;. Audis o benedicta cœlestis exercitus concentum suauissimum, mundo gratulantis, atque Deo gloriam in excelsis, hominibus verò pacem in terra nuntiantis. Vides præterea pastores aduenientes, & pro studiosa deuotione, quemadmodum ab Angelo fuerunt edocti, de infante natoq; saluatore, interrogantes. Inter hæc quanta exultatione maternum virginemq; cor tuum, o pulcherrima virginum replebatur, pro huius mysterij saluifera reuelatione, pro Dei veneratione, pro filij tui agnitione, proq; animarum, que inde sequebatur, salute: quibus omnibus pijsima tu exuberantissima deuotione gratulararis? O utinam laus filij tui, o utinam laus quoque tua de ore meo nunquam recedat. O utinam in Deo mens mea semper stabilita permaneat, semper gratias agat, Deo semper inauertibiliter inhæreat.

Pro omnis propria questionis mortificatione, Precatio.

Ela intentrix gratiæ, impetra mihi hanc gratiam à filio tuo, vt omni tempore ac momento ipsum solum purè ac simpliciter quæram, ipsum solum intendam, atque in eius honorem & beneplacitum solum omnes vires animæ & corporis mei, omneq; tempus vitæ meæ conuertam, expendam & consumem. Non inueniatur quæso in me vilius inuidiæ locus, vel titillatio aliqua; sed omnium fac vt felicitati gratuler ex animo, atque congaudeam, Amen.

Pro sereno spiritu in Dei obsequio, Precatio.

O Do.

O Domine Iesu colende, adorande atque tremende, ô suauissime Iesu amande & prædicande, aufer à me acediam prorsus omnem, & da mihi feruorem castissimum, deuotissimum, ardentissimum atque discretum in omni seruitio tuo, qui nunquam deficiat, nunquam etiam tepescat, qui nihil negligat, sed in omne beneplacitum tuum obedientissimè se effundat, Amen.

Porta hæc clausa erit, & non aperietur, quoniam Dominus Deus ingressus est per eam, Ezechielis XLIV.

Theoria XXIX.

O Pudicissima mulierum, ô virginum integerrima, ô genitrix Dei, Tu Angelis ^{29.} *Integra,* lætitiã peperisti, tu mundo misericordiam genuisti, tu animarum redemptionem, peccati finem, virtutum autorem, fontem gratiæ, salutis exordiũ, mortis destructionem, æternæ vitæ reparationem mundo intulisti. Tu virgo intacta, tu mater inuiolata, tu ante partum, in partu & post partum virgo incorrupta permanisti. Licet enim facie esses venustissima, & supra omnes mulieres pulchritudine gratiosa, hanc tamen tibi gratiam indidit Deus, vt nullius viri concupiscentiam tua pulchritudo irritaret: sed corda potius omnium te intuentium, pudicissima castitatis tuæ virtus castiora redderet. Quapropter Ioseph non solum non te carnaliter concupinit, sed etiam per te castior fuit.

O igitur liliorum castissimorum, ô rosarum charitate fragrantium, ô virginũ Deum amantium Mariæ ac Ioseph castissimum matrimonium, ô pudicissimam atque vernantem morum honestatem, sanctissimam cohabitationem, syncerissimam dilectionem, ô corda Dei amore ardentia, ô corda Spiritu sancto plena, ô corpora Spiritus sancti organa, atque in Dei ministerium sanctificata, admoneo vos suauissimæ illius cohabitationis vestræ, mutuaq; dilectionis, qua in omni vita vestra alterutrum vos honore præuenistis, atque Dei filio Christo Iesu immaculati adhaesistis.

Pro mentis & corporis castitate, Precatio.

D Vlcis Maria, dulcis Ioseph, Dei parentum nominibus honorati, atque ante mundi constitutionem ad hunc honorem, ad hoc officium præelecti, precibus ac meritis vestris impetrate mihi à Deo, vt omnis amor non diuinus in me radicatus moriatur: quo Deum meum solum ex toto corde meo diligam, in omnibus & super omnia. O vernantes gemmæ, violæq; castissimæ, impetrate sensibus meis, atque vniuerso & corpori & animæ perfectissimam integritatem, integerrimam castitatem, puritatemq; mentis simplicissimam, vt præter Deum meum nil me afficiat, nil delectet, Amen.

Hoc est pactum meum quod obseruabitis inter me & vos, & semen tuum post te. Circuncidetur ex vobis omne masculinum, & circuncidetur carnis præputij vestri, & sit in signum fœderis inter me & vos. Infans octo dierum circuncidetur in vobis. Genesis XVII.

Postquam consummati sunt dies octo, vt circuncidetur puer, vocatum est nomen eius Iesus, Lucæ II.

30.
Scindunt.

O Angelorum gloria, ô lætitia mundi, ô puer innocentissime, quid fecisti, vt peccati originalis remedium, cum sis à peccato immunis reciperes? O Dei & Virginis fili, agne mansuetissime, quanta nos charitate dilexisti, vt quasi peccator legi subijci, dolore maximo circūcidi, sanguinem infantilem pro nobis fundere, nos in eo ablueri, & eundem Patri dignareris pro nobis offerre? O sanguinem saluificum, omnia peccata nostra delentem. O vtinam in eo lauari mereatur anima mea. Verū bone Iesu, quod nomen illud saluificum, nomen mellisuum, nomen suauissimum, nomen potentissimum, nomen quod tibi ab æterno impositum est, mundo etiam notum fieri, atq; te Iesus nominari voluisti, quantam nobis peccatoribus spem veniæ, quantam fiduciam accedendi ad thronum gratiæ, pie Iesu, hoc ipso nomine tuo miseris præbuiisti? Quid enim aliud agebas vocari volens Iesus, id est, saluator, quam vt vel in primo ingressu tuo in mundum, atque aded in ipso nomine tuo ostenderes nobis benignitatem tuam, qua ad pœnitentiam nos adduceres, esse copiosam, infinitam, atque tibi ab æterno congenitam? Cæterum, dum videt te, pie Iesu, pia mater circūcidi, dum videt te roseo tuo sanguine tingi, sentit ipsa quoque in corde suo se tecum vulnerari, & cum patiente patitur. Plangit nostra vulnera, pro quibus adeo necesse erat filium innocentissimum vulnerari.

Pro mystica circūcisione diuiniq; nominis veneratione, Precatio.

Pro hac sanguinis tui effusione, pro tuo matrisq; dolore, dulcis Iesu, adoro te & gratias tibi ago, te orans toto corde & viribus, vt à me proscindas tollasq; omnia quæ tibi displicent in me, vt cor meum purifices à cunctis vitijs, passionibus affectionibusq; inordinatis, & nomen tuum nominisq; tui formam, vitam atque virtutem cordi meo imprimas, atq; adeo indelebiter inscribas, vt quocumq; me vertam, quicquid agam, nihil aliud videam, nihil sentiam, nihil sciam, nisi te Iesum meum, & hunc pro me crucifixum, proq; me vulneratum, Amen.

Cum natus esset Iesus in Bethleem Iudæ, Magi ab oriente venerunt Hierosolymam, dicentes: Vbi est qui natus est rex Iudæorum? Et intrantes domum, inuenerunt puerum cum Maria matre eius: & procidentibus adorauerunt eum: & obtulerunt ei munera, Aurum, Thus & Myrrham. Matthæi II.

Theoria XXXI.

31.
Tres veniunt.

O Rex gloriæ Christe Iesu, quam inuestigabilis est sapientiæ tuæ profunditas, quam admirabilis bonitas, qui à remotis regionibus reges & sapientes per ea, per quæ possent moneri ac trahi, vocasti: atq; vt primitiæ fieret gentium in fide, tui notitiam illis infudisti. Siquidem ij ab Oriente Magi venerunt Hierosolymam fide pleni, atque ab omni alieni metu, quærentes te natum regem Iudæorum. Quem vbi stella duce inuenerunt, procidentibus adorauerunt, obtuleruntq; tibi munera, Aurum, Thus & Myrrham: nihil stultitie vilitate, nihil infantia tuæ, nihil denique matris paupertate scandalizati. Nam & tu quoque non in alio apparatu à regibus, quam à pastoribus inueniri voluisti: quippe, qui non temporalibus diuitijs, sed paupertate humilitateq; esse volebas gloriosus.

Præ

Pro mysticorum munerum oblatione, Precatio.

Dilectissime Iesu, aufer à me cor lapideum, cor frigidum & cæcum, & da mihi cor secundum cor tuum, quod aurum tibi semper rutilantissimæ charitatis, thus castissimæ deuotionis, myrramq; perfectissimæ mortificationis offerat. Ecce cum tribus his Regibus adoro te benigne Iesu, & me totum quod sum, quod habeo, quodq; possum tibi offero, ac tibi resigno. Conuerte illud & me totum in laudem & gloriam tuam, iuxta beneplacitum tuum. Amen.

Postquam impleti sunt dies purgationis Mariæ secundum legem Mosis, tulerunt puerum Iesum in Hierusalem, vt sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini: quia omne masculinum adaperiens vuluam, sanctum Domino vocabitur. Lucæ secundo,

Theoria XXXII.

Heu quid gratiarum actionis tibi nunc rependam dulcis & amabilis Iesu, quod Deus ipse tu & Dei filius, dux & legifer noster, legalibus te statutis propter nos voluisti subijcere, quod veluti peccator & Adæ filius in templum fisti, quod velut immundus expiari, quod Patri tuo ipse hostia & oblatio offerri, quod denique hostia pauperum voluisti redimi? Fecisti vtique hoc ad exhibitionem humilitatis, ad commendationemq; paupertatis, licet dominus sis omnium ac diues, sed propter nos duntaxat aded factus es pauper & egenus. O stupenda dignatio, ô humilitas admiranda. Tu Domine rex cœli & terræ, tu Dominus vniuersorum, tu creator omnium humiliaris. Nunquid ego posthac homûcio, nunquid ego vermiculus & puluis inflabor? Absit hoc Domine à vermiculo tuo: Prohibe hoc tuâ potentissima virtute, & non finas superbiz aut vanitatis spiritum vel tenuissimum in cor meum intrare, sed doce me ex te semper esse mitem & humilem corde.

52.
Sistunt.

Sed & tuæ humilitatis exemplar ô benedicta inter mulieres, ô virginum omnium pudicissima integerrimaq; fac lucere in corde meo semper, quod tu cum sis innocentissima, atq; ab omni labe aliena, vt puta Dei mater, cum sis Dei templum atq; sacrarium inuiolatum, cum sis rosa immaculata, atq; lilium candidissimum, cum nihil fuerit in te purificandum, volebas tamen vtrò suscipere purificationis remedium, & veluti immundam, ac vnam ex reliquis mulieribus te haberi, quandoquidem nullo volebas gaudere priuilegio, nulla vt præ eminentia singularitatis.

Pro sui cognitione, veraq; humilitate, Precatio.

O Humillima virgo, humilis Iesu mater, per hanc humilitatem tuam te oro atq; obtestor, impetra mihi profundissimæ humilitatis perfectionem, vt omnem nihilitatem ac vilitatem cognoscam, vt inter infimos me inferiorem fistam, vt peccatorum atq; aded omnium creaturarum nouissimum & ingratisimum me ex animo sentiam. Nunquam concupiscam vel alicui hominum placere, nusquam nominari, nusquam honorari vel tenuissimo motu cordis appetam: sed potius ab omnibus cupiam, diligam & gaudeam despici, negligi atq; cõfutari. Christe Iesu, per humilitatem tuam, imò per maiestatem tuam te obsecro, atq; quatenus licet cum reuerentia tuam misericordiam lachrymans adiuro, vt des mihi veram, profundissimam, tibiq; acceptissimam humilitatem, qua cum sancto odio ac di-

bb

splicen-

splicentia meam vilitatem cognoscam, omnia probra & conuitia feruenter sitienterq; suscipiam, & odientes ac contemnentis me amore suauissimo syncerissimoq; diligam, tuam praesentiam humiliter, reuerenter, suauiterq; cum deuotissima ac omni veneratione semper & vbiq; sentiam, Amen.

Ecce Dominus ascendit super nubem leuem, & ingreditur Aegyptum, & mouebuntur simulachra Aegypti à facie eius, & cor Aegypti tabescet in medio eius. Efaia XIX.

Angelus Domini apparuit in somnis Ioseph dicens: Surge & accipe puerum & matrem eius, & fuge in Aegyptum, Math. II.

Theoria XXXIII.

33.
Fugiunt.

Suscipimus o Deus, o Pater misericordiarum, suscepimus nunc misericordiam tuam in medio templi tui: cui & fenes iusti, Simeon Annaq; prophetantes occurrerunt. Cognouimus reuera, quod venit ad nos dominator quem quaesiuimus, & quem voluimus, Angelus testamenti: Venit lumen nostrum, quod expectabamus in tenebris. Sensit hoc Simeon sanctus dum te Christe Iesu inter vlnas amplexatum cordi suo astringeret, & arcanum diuinumq; (nescio quid) tunc sentiens exclamaret: *Nunc dimittis seruum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace.* Et nos tibi o saluator noster omnes occurrimus, clamantes: Aduenisti desiderabilis redemptor noster, aduenisti. Verum quo honore, qua exultatione, quâto feruore charitatis nunc dignus es recipi? Et tamen non solum non honorat, verum etiam contra te mox natum, mox mundum ingredientem armatur mundus. Scuit enim Herodes, & trucidare te quaerit infantem. Persequitur, deturbat hospicio, fugat in exilium: & quia tibi meditatus fuerat ignoto mortem, dum cunctos suspectos habet infantes, interficit omnes. Verum, quos ille dum te quaerit in mundo trucidat, hos tu in caelo coronas. Tu quoq; interea in Aegyptum fugiendo, cum aliter possis, humano te consilio seruas. Benignissime Iesu, tanto tempore à patribus desideratus, tot expectatus gemitibus, vix tandem aduenisti, & tamen mox natus pulsus es in exilium: fugis à facie regis iniqui, adhuc matris vbera sugens. Et ne dissimilis esses patribus, qui paruo numero introierunt in Aegyptum, aduena esse voluisti & peregrinus, sicut omnes patres tui. Voluisti praeterea congenera matris infantiae tuae laboribus, & itineris incommodis fatigari. Quid dicam? Heu tenerrima virgo, heu noua, sed desolata mater: quanta tristitia, quanto mœrore circumfusum est cor tuum, cum media nocte iussa fueris in exilium fugere, cum tibi diceretur futurum esse vt Herodes quaerat puerum ad perdendum eum? Quid in corde tuo sensisti, quod talis puer qui tam misericorditer in mundum venerat & recenter ex te fuerat natus, tam crudeliter confestimq; ad mortem quaereretur?

Prosignatione & patientia inter quauis aduersa, Precatio.

O Si in corde meo videam, & vtinam sentiam intus in anima, quomodo tu elegantissimae formae, virgo amabilis, quomodo tu pijsissima mater, quomodo cum tenero filio praefilijs hominum specioso, in nocte fugiens, & virgineo sponso comitata, quo nesciebas, ibas. Eia suauissima mater, eia benignissime fili, facite me nunc derelictionem omnem, omnem desolationem, omnemq; persequutionem & aduersitatem patientissimo, mitissimo ac resignatissimo corde sustinere, nusquam inter

inter quæcunq; molesta, præterquam ad te & ad filium tuum fugere, & inter quocunq; euentus, in omni quocq; tentatione & ambiguitate vobis me plena fide & securitate committere, Amen.

Fuge in Aegyptum, & esto ibi, vsque dum dicam tibi. Matth. 2.

Theoria XXXIII.

Benedico, teq; adoro pijs me Iesu, pro peregrinatione laboriosa in Aegyptum, ^{34.} Exul. pro incolatu inter idololatrias, pro exilio deniq; septenni propter me perpeffo, quo matrem tuam Mariam ac Ioseph nutricium multa sollicitudine, mœstitia, & compassione fatigari voluisti. Sed & tu o regina mundi, nulla pedisse quarû, ancillarum ve obsequio comitata, nullo sulca auxilio, nutricis simul & gerulæ officia obibas. Viuebas domi residens, & secreta diligens silentia, in alieno solo manebas ignota, nisi quod, quam pudicitia domi abscondit, fama virtutum tuarum vbiq; te loquebatur. Omnium sceminarum te esse eximiam, honestas tua (licet celare volentem) manifestabat. Nunquam tibi ante hac similem visam in Aegypto testabantur omnes. Quippe quæ omnes superabas mulieres speciei pulchritudine, morû elegantia, virtutibus, honestate, pudicitia, modestia, integritate, humilitate & gratia. Inter hæc licet cunctis desideratissima, ab omni tamen colligatione aut familiaritate sceminea mansisti libera ac aliena, orationi, ac manuum labori tantum vacas: quo in magna victus parcimonia, in sobrietate, in omni deniq; rerum penuria cum sponso suavissimo atq; castissimo, domui necessaria provideres. O suavissimam deuotissimamq; horum cohabitantium honestatem. O altissimam regis cœliq; reginæ paupertatem. O in exilio peregre viuentium solitudinem & deuotionem.

Pro spirituali obliuione & morte, Precatio.

Compungeré hic o anima mea, compungere, & disce nihil terrenum concupiscere. Disce mundi incolatum, exilium esse. Disce fauorem popularem, honorem, & omnem mundi gloriam somnia esse. Disce, & quibus potes gemitibus ad Iesu & Mariæ cohabitationem suspira. Verùm, quid meum est studium, meumve desiderium o Iesu amantissime, nisi dederis tu quod doces habendum? Quare per tuam infantilem modestiam, & per diuinæ maiestatis potentiam te obsecro, fac me omnium rerum pereuntium, atq; mei ipsius penitus obliuisci: Fac me mundo, vniuersisq; eius cõcupiscentijs ac vitijs funditus mori, fac me hic sicut in exilio tibi soli viuere, & ad te, sicut ceruum ad fontes aquarum, feruentissimo semper amore suspirare, Amen.

Et Iesu erat subditus illis, Lucae secundo.

Efuriui & non dedistis mihi manducare. Matthei vigesimo quinto.

Theoria XXXV.

O Altitudo diuitiarum sapientiæ Dei. O profunditas iudiciorum eius. O quam inuestigabile consiliû tuû Deus, quod in hoc mundo (cum tui foret arbitrij ^{35.} Pia nutritio vbi, quando, & è quibus velles nasci) elegisti parentes pauperes, qui manuum te suarum labore nutrent, manibusq; operando victui suo pariter & tuo necessaria conquirerent. Sed quibus laudibus extollam nescio virum illum dignissimum, virum vnum ex millies millibus propterea electum (Ioseph loquor) qui tibi saluatori suo panem manibus operando lucraretur, qui virgini tuæ matri, vtpote
 bb 2 testis

testis & custos eius virginitatis, tanquam vir & sponsus vitæ necessaria provide-
ret? Itaque tui parentes manibus operabantur: sanctus quidem Ioseph nutricius pa-
ter & faber lignarius in sua arte: mater verò tua texendo, nendo, suendoq; victum
quærebant. Et quid tu interea ò puer suauissime? Quid parentibus operantibus fa-
ciebas amantissime Iesu? quid suauissime virginis nate agebas? Nū otiosus fuisti?
Non fuisti otiosus, sed vtriq; parenti, quæ per ætatem licebant, puer optimus infer-
uendo necessaria adferebas. Quid enim prohibet de te cogitare, quod ad honestis-
sima quæque matri inferuieris? putâ, aquam, ligna, aliâq; eiusmodi apportâdo, por-
rigendo ve: aquam quoq; manibus eius infundendo vt pietate & compassione plen-
us, parentum tuorum laborem cooperando inferuendoq; alleuares? Nec temeri-
tatis aut superbiæ fuerit pijsime Iesu, quod tui parentes, à te (Deo videlicet vniuersi-
foram) hæc obsequia acceperint, sed potius obedientiæ, ad quam intus illuminati
ac moti sapiebant, quod voluisti sic agere, vt impleres omnem iustitiam: quare eo-
rum humilitas quoque non parum proficiens inde merebatur, quod obediētes tuæ
dispositioni huiusmodi admittebant.

Pro paupertate spiritus & discretione, Precatio.

Benignissime igitur Iesu, da mihi amorem paupertatis, vt modicissima mihi
sufficiant, & curiosa, vana, superfluaq; omnia execrans abijciam: corpus meum
sobrie discreteq; nutriam: pro virtutibus, pro cordis puritate, pro charitate,
pro tuo honore, pro tuo beneplacito, omnes vires meas infatigabiliter expendam.
Amen.

Defuncto Herode accepit Ioseph puerum & matrem eius, & redijt in
terram Israel, Math. II.

Theoria XXXVI.

15.
Hinc redit.

Benignissime Iesu, pro reditu illo tuo ex Aegypto laborioso in ciuitatem Na-
zareth, quo non sine metu parentum propter Archilaum regnantem in Iudæa,
puer iam septennis diuertisti, proq; illa sociali, sed honestissima cohabitatio-
ne, pro suauissima conuersatione, qua innocenter obediēterq; cum parentibus vi-
xisti, benedico te, & gratias tibi ago.

Pro eradicatione omnis amoris priuati, Precatio.

Rogo autem te pijsime Iesu, fac vt amor mundi, priuatus amor, omnisq; a-
mor, qui non est ex te, aut in te, perfectè in me moriantur, vt citra omnem e-
lectionem propriæ voluntatis, hoc solum, hoc continuè desiderem, hoc ve-
lim, hoc quæram, hoc intendam, quod tibi maximè est beneplacitum, & quod est
ad honorem & gloriam nominis tui: de me verò omnem sollicitudinem, omnemq;
cogitatum, confidentia perfectissima, in te proijciam. O si aliquando per tuam gra-
tiam ad innocentiam statum, & ad perfectionis redire merear integritatem, Amen.

Cum factus esset Iesus annorum duodecim, ascendentibus illis in Iero-
solymam secundum consuetudinem diei festi, consummatisque die-
bus cum redirent, remansit puer Iesus in Hierusalem & non cogno-
uerunt parentes. Existimantes autem illum esse in comitatu, vene-
runt iter diei, & requirebant eum inter cognatos & notos. Luca II.

Theoria

Theoria XXXVII.

OMitissime benignissimeq; Iesu, quanta fuit humilitas, quanta obedientia, quanta deniq; deuotio, quod puer duodeuicis Ierosolymitanum voluisti adire templum, obediens legi, festiuitati seruiens, & Patris honorem zelans? 37.
Ad festum.
Nec satis tibi erat ascendisse in templum, nisi & cæteris redeuntibus, ibi tu solus in templo remansisses, doctores audiens atq; interrogans, idq; tanta sapientie tue exuberantia, tanta humilitate, vt pro magnitudine huius tue scientie, omnes paruulam stuperent ætatem, & in ætate tenera tam grandem admirarentur scientiam. Intuebantur præterea cum stupore in te puero mores compositos, eloquij suauitatem, dulcedinem vultus, prudentiaq; maturitatem, verborum deniq; profunditatem, & amplitudinem sapientie audientes, attoniti quid dicerent nesciebant.

Pro diligentia, reuerentia futiq; diuini honoris, Precatio.

Eia misericordissime Iesu, omnem acediam, omnem teporem ac negligentiam depelle à corde meo, vt honorem tuum ac cultum feruentissime sitiam, promoueam, atque me totum pro illo expendam. Fac me dulcis Iesu, in meipso, & in omnibus hominibus irreuerentiam tui medullitus execrari, & tuam vbiq; præsentiam cum intima ac suprema reuerentia venerari. Ah vtinam animæ meæ nulla sit peregrina consolatio iucunda, sed de tua iugi præsentia sit ei festiuitas exultatioq; sempiterna, Amen.

Requirebant eum inter cognatos & notos: & non inuenientes regressi sunt in Ierosolymam Lucæ II.

Theoria XXXVIII.

OVirgo omnium reuerendissima, quis mæror virgineum maternumq; cor tuum obsedit, cum ex Ierosolyma rediens, non habuisti tecum, neq; cum Ioseph reperisti Iesum filium tuum? Amiseras lumen oculorum tuorum, amiseras in quo habebas omnia, nec vbi quærendus esset sciebas. Quamobrem anxius eras mater pro filio: siquidem modica eius absentia, longa tibi nimis videbatur. Redeundum tamen modis omnibus in Ierusalem tibi videbatur, & votis omnibus quærendus, qui tibi vita erat charior. Et quamuis pudicitie tue insolitum esset videri in publico, aut extra domum morari, fortior tamen erat vt mors dilectio, quæ ad non quiescendum vigeat, donec amissum recuperares thesaurum, præsertim quando & Iesum quærerere, non solum non erat pudicitie scemineæ contrarium: sed summa etiam pietas, sanctimonia & religio. Siquidem omnia hic tibi erat filius. Nempè amor, desiderium, solamen, sollicitudo, quæstus, contemplatio, beatitudo. Quare hoc amisso, amisisse te sciebas omnia. Itaq; vna cum patre eius nutritio per triduum illum quæstisti. Inuentumq; in templo, licet quasi arguere videbaris materna autoritate, reuera tamen magis admirabaris, sciscitans, quo pacto desolatam te matrem ad eam amantem, ad eam pro se anxiam reliquerit, adeoq; sua contristauerit absentia. Dicebas enim illi: *Fili, quid fecisti nobis sic?* Nihil cordi tuo suauius o deuotissima sceminarum, nihil affectuosius, nihil denique fuit quod amorem, quod exultationem spiritus, quod postremo citius tibi mentis parare excessum, quam eum nominare agnosceretq; filium, qui vniuersorum est Deus. Itaq; licet maxime omnium illum

bb 3

illum amares, nequaquam tamen vt cæteræ matres assolent, quæ amore feruent in filios, illum blanditijs, gestibusve amatorijs, sed humilitate profundissima, reuerentissimâq; deuotione tractabas. Ita enim eius te sciebas matrem, vt simul profitereris ancillam. Neq; aliquid materna autoritate præsumebas, quod vel virgineam dedecisset humilitatem, vel diuinam non reuereri videretur maiestatem. Cæterû, tu dulcissime Iesu, hoc tuo exemplo, quod ignorantibus parentibus in templo manebas, quid aliud docere voluisti, quam parentes haudquaquam nimum, sed ita post te amandos, vt licet illis compassio siue amor debeatur, præferendû tamē perfectionis amorē, pariter ac studiû. Ideo nanq; latenter voluisti manere in templo, ne ad perfectionē sectandâ, putaremus parentû consensum necessario requirendum.

Verûm, vt ad me redeam, Iesu misericordissime, tu scis quam toties à te recedo, quoties te amitto. Heu me miserum, qui sine te nihil sum, qui cibus sum vermium, & sine gratia tua sum esca inferni. Da mihi vt reuertar ad te. Da vt quæram te corde humiliato, corde perfecto, corde toto, & super omnia maximè contrito.

Pro lachrymis diuinis, amoris languore, Precatio.

DA pie Iesu mihi lachrymas contritionis & deuotionis, quibus curram post te die ac nocte. Da vt tui amore, tuiq; desiderio totus langueam. O morbum felicem, dulcis Iesu, præ amore tui languere. Iterum rogo, da vt tui amore langueam. Non requiescam donec te inueniam, donec inseparabiliter, donec inuercibiliter te possideam. Amen.

Fili quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus & ego dolentes quærebatumus te. Et descendit cum eis, & erat subditus illis, Luca II.

Theoria XXXIX.

39.
Parcasque.

OAeterna sapientia Patris, Christe Iesu, qui amore ingenti Patris tui honorem zelans, puer adhuc duodennis magistros peritosq; legis ædificare, sapientiâq; tuam illos experiri voluisti. Interrogabas eos, eisdemq; respondebas, quo scientiam illis absq; illorum rubore infunderes. Propterea enim solus per hoc triduum mansisti in Hierusalem. Sed quid hoc triduo ô puer mansuetissime edebas? Quis interim tibi ministravit? Quo deniq; ibas cubatum? Pauper certe eras & ignotus, nec pro te ipso aliquando te vsum comperimus potestate diuina, qua tibi miraculo, aut aliter quam consuetudine humana prouideres. Superest igitur, vt cogitem te hoc triduo mendicasse, quo resciceris, quoniam neque pecuniam, neq; aliud tibi proprium possidebas. In omnibus nos pijsime magister, docere voluisti, & verbo & exemplo, quam contemnendus sit mundus, quam relinquenda omnia, quanta deniq; fiducia in te sperandum. Porro, mater tua cum te inuenerat, cum tu quoq; illi admiranti in his quæ erant Patris tui, te esse oportere, responderas, quid fecisti? Descendebas, cum iisdem parentibus, & eras subditus illis. Iterû docens me quomodo esse debeam humilis & mitis corde. Eras illis subditus, participando eorum labori, sollicitudini & paupertati. O obedientiam stupendam & admirabilem, quod relicta voluntate propria omnino bona, vt pote quæ Patris voluntati erat consentanea, subiecisti te parentum voluntati, obsequio, & filialis obedientiæ officio sancto.

Pro humilitate, obedientia nuditateq; spiritus, Precatio.

Eia

Eta dulcissime Iesu pro hac humilitate, & pro hac obedientia tua te adorans, laudo & benedico, gratiasq; tibi agens, per mansuetudinem cordis tui obsecro, expelle radicitus ex corde meo omnem præsumptionem, omnem elationem, omnem reputationem propriam atque aded quodcumq; vitium quod ex superbia aut vana gloria potest oriri. Mortifica quæso radicitus in me vniuersam pestem superbie & inanis gloriæ, priuatum item amorem omnem, cum vitijs quibuslibet inde nascētib; & da mihi perfectissimam abnegationem meipsius, atq; plenissimam propriæ quæsitiois, atq; omnium vitiorum mortificationem, vt absq; vilo respectu ad meipsum, veluti mei & omnium oblitus, veluti mundo perfectè mortuus, te solū & quæ tibi sunt placita concupiscam, quæram & intendam, te solum cogitem & desiderem, te solū sciam, & in omnibus, ac super omnia, ex omnibus medullis meis diligam. Vide misericordissime Iesu, vide cōpatientissime Iesu, omnes miseras meas, vitia mea, ingratitude & contumelias, quibus te quotidie offendo. Vide & miserere, & fac vt in conspectu tuo lachrymis continuis intentissime contritionis me laue, & amoris tui gemitibus ac suspirijs ignitis ac indeficientibus tibi inhærendo, totus deinceps, semperq; & perfectissime placeam. Non fit in me aliquid proprium, sed tua solius omnia, tibiq; aded subiecta, adeoq; vnita, vt nec velle nec posse habeam proprium, præter tuam voluntatē: pro cuius amore etiā omni me creaturæ subijciā, suscipiens omnia quæ mihi eueniunt de manu sempiternæ benevolentissimæq; providentiæ tuæ, cum plena fide & subiectione, cū amantissima fiducia, cum perfectissima resignatione, cum deuotissima continuaq; gratiarum actione, Amen.

40.
Larebat.

Pauper sum ego, & in laboribus à iuuentute mea, Psalmo 87.
Dies & noctes laboriosas enumeravi mihi. Si dormiero, dicam: Quando confurgam & rursus expectabo vesperam. Iob septimo.
Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare, & dare animam suam redemptionem pro multis. Math. 20.

Theoria XL.

Inter miracula tua, pijsime Iesu, nunquid non hoc quoq; computandum est, quod post duodecimum annum vsque ad tricesimum, cum parentibus mundo incognitus atque absconsus latere voluisti, nec ante præfinitum tempus statutæ maturitatis, ædificationi animarum ac prædicationi, ad quam feruentissimo zelo anhelabas, intendere, licet etiam in hoc silentio tuo maxime humilitatem prædicares: Docebas enim nos omnes, quàm debeamus propriæ salutis inuigilare, nos non ingerere, quantum in nobis est, mundo esse ignotos, & velle latere. Habitabas itaq; cum parentibus adolescens, etiam iam grandior effectus: nec dubium quin parentum laboribus atque paupertati te participem præberes. Laborabas cum laborantibus, vt & actiue vitæ exempla monstrares, & quam compassiuo corde onere hoc laborum parentes pios leuare cuperes ostenderes. Quid ni enim parentibus pietatis officium, nobis verò exemplum in collaborando monstrares, qui etiam omnium peccatorum onera solus portare, solus pro illis satisfacere veneras? Atq; eam ob rem te vocabant homines fabrum, illiteratumq;: & quia cum Ioseph nutritio, operantem te viderant, vocabant fabri filium, quia ex Ioseph natum curabant.

bb 4 Dulcis

Dulcis Iesu, quanta longanimitas charitatis expectationisq; ad operandam salutē nostram in medio terræ, quanta humilitas, nihil ostentare diuinitatis in publico, domi latere, & cum parentibus pauperibus panem lucrando manibus operari? Quanta parentum fides: qui licet te succedentibus annis cernerent in virum crescere, nihilq; de opere nostræ redemptionis, nihil de salute mundi præ te ferre, haudquaquam tamen vel in minimo de sapientia profundissimi consilij tui trepidabant: sed modum ac tempus (quia omnia in mensura & pondere ordinasti) ordinatissimæ prædicationis tuæ, ac redemptionis nostræ, expectabant.

Pro sui contemptione ac nescientia, Precatio.

Dulcis Iesu, da mihi nihilitatem, malitiam & vilitatem meam perfectè cognoscere, vt cum sancto odio meipsum verè despiciam, verèq; despectus, ignotus & abiectus haberi cupiam. Eia dulcissime Iesu, infige cordi meo illam perfectæ humilitatis radicem, qua mei contemptum desiderem, atq; ex animo diligam. Amem Deus meus latere, nesciri, & vilis reputari. Cupiam ex animo, ex toto corde, ardentissimisq; votis, tui solius gloriam, honorem & beneplacitum. Hæc mihi benignissime Iesu tribue, quia ex te solo pendet quicquid est, quod est virtutis, quicquid quod boni habet speciem, Amen.

Baptizatus autem Iesus confestim ascendit de aqua: & ecce aperti sunt cœli, & vidit Spiritum Dei descendentem sicut columbam, & venientem super ipsum. Et ecce vox de cœlo, dicens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Matthæi III, Marci I, Luca: III.

Theoria XLI.

4.
Iordanis.

Benignissime, innocentissime, humillime, & mansuetissime Iesu, quanto amore nostram salutem zelabaris, qui nihil eorum omisisti quod in nostram cederet salutem, nihil præteristi quod nobis vtile cognosceres, aut salutare futurum. Siquidem nullum contra peccata remedium horruisti suscipere, quo vel nos quotidie omnib; horâ peccantes ad peccatorum expiationem, & remedia quaerenda tuo exemplo inuitares. Ea propter humilis venisti ad Iordanem, baptismum à Ioanne suscepturus. Tu in aquas lauandus, qui nihil habebas lauandum, humiliter descendisti. Tu caput tuum reuerendissimum angelicisq; potestatibus tremendum, Præcursoris manibus, quo omnem impleres iustitiam, aquis tingendum submitisti. Tu baptismo tuo peccata nostra diluisti. Nam sanctificationis ac geueratiuæ virtutis tunc potestatem aquis baptismi indidisti. Ibi cœli aperti sunt, vt quantæ sit virtutis baptismus manifestaretur, & Trinitas sacrosancta reuelata est.

Pro lachrymis contritionis & penitentia, Precatio.

Itaque pro hac pietissima dignatione tua, cui nihil vnquam nimium, imò eius charitati nihil satis visum fuit, quicquid pro vilibus his sarcinulis ageres, aut patereris, adoro te Christe Iesu saluator. Adoro te, inquam, laudo & benedico, gratiasq; tibi ago, obsecrans te per hanc charitatem, qua nobis potestatem dedisti, vt ab omnibus valeamus peccatis expiari, ab æterna damnatione liberari, Deiq; filij, ac regni possimus cohæredes fieri, vt quia post hanc gratiam susceptam, ingratisimus atque nefandissimus peccator, peccatis quotidie me inquinavi, tibi; contumeliosus

tumeliosus & blasphemus, præcepta tua impudenter transgredior, da mihi quotidie, imò indefinenter pro Iordane, pro altero baptismo, lachrymas veræ poenitentia, lachrymas viscerosæ intimaq; contritionis & amoris, quibus merear in hac vita totus à delictis expiari, atq; ante animæ meæ egressum de hoc corpore totus tibi, plenèq; ac perfectè purgatus, reconciliari. Hoc præsta mihi misericordissimè Iesu, per viscera misericordiæ tuæ, non quod ego dignus sim, vel merear accipere, sed quia id tu vis & potes dare. Decet enim maximum & misericordissimum, non parua, sed magna dare, Amen.

Iesus autem agebatur in spiritu in desertum, diebus quadraginta, & tentabatur à diabolo. Et nihil manducauit in illis diebus. Et consummatis illis, postea esuriit. Dixit autem illi diabolus: Si filius Dei es, dic lapidi huic, vt panis fiat. Et respondit ad illum Iesus: Scriptum est: Quia non in solo pane viuit homo, sed in omni verbo Dei. Luca IV.

Theoria XLII.

Regressus ab Iordane, bone Iesu, in desertum iuisti locum, abstinens & affligens temetipsum pro nobis. Vacabas enim in solitudine ieiunio, orationi, silètio, ^{22.} ^{Tentat.} vigilijs, cæterisq; eremi exercitijs id genus deuotis. Voluisti enim hoc genus vitæ in te ipso consecrare, atque nobis persuasibile facere: quippè, qui omnia propter nos fecisti. Ideo etiam à diabolo tentari, atque de loco in locum duci te permisiisti. Quid enim solus, & in afflictione carnis, voluisti diaboli tentationes experiri, rursusq; superato dæmone, ab angelis ministrantibus honorari? nisi vt abstractam nobis vitam commendares, & quæ nobis futura ibi essent, quamq; illa non formidanda, sed in te omnia vincenda forent, prænuunciare.

Aduersus accidiam, cunctasq; tentationes, Precatio.

Benignissime Iesu, pro hoc eremi incolatu, pro humili cohabitatione deserti, pro longa abstinentia & ieiunijs, pro vigilijs deuotis, pro incommodis deserti à te perpessus, dum sub diuo & sine tecto moraris, dum sede cares & lecto, dū inter bestias conuersaris, dum homo deniq; humiliter in deserto, qui rex es cæli, quiescis: pro feruentissimis deniq; orationibus, & pro tentationibus quas gloriôsè vincens, de hoste triumphasti, adoro, laudo & benedico te, gratiasq; tibi ago pie Iesu, orans te per misericordiam tuam immentam, libera & protege me à spiritu accidia, vt in seruitio tuo nunquam tepestam: sed feruenter mortificationi propriæ, & orationi strenuè insistam, omnesq; tentationes fortiter tua virtute superem, quicquid tuo est contrarium honori, tunditus execrando à me repellam. Dulcis Iesu, nulla sit tentatio quæ à te me repellat, quæ impediat, quæ deleter, quæ separet aut maculet, sed tentatio omnis me ad te magis promoueat ac vrgeat, & fortius me tibi coniungat. Amen.

Iesus vocauit discipulos suos, & elegit duodecim ex ipsis. Luca VI.

Theoria XLIII.

Pilsime Iesu, benedico, laudo, & adoro te, quod discipulos tibi congregare, & ex ijs duodecim Apostolos, fidei præcones eligere dignatus es, qui abs te perfectè eruditi, tam vitæ quàm eruditionis tuæ gesta vniuerso prædicarent mūdo. ^{41.} ^{Vocat hoc.}

Ne tamen fides quam prædicare deberent, humanæ sapientiæ persuasionibus mentibus crederetur introducta humanis, elegisti eos simplices, innocentes atq; illiteratos, qui fingere decipereue nescirent, elegisti pauperes & ignobiles, qui neminem præmere, neminemq; cogere possent, quosq; nemo formidaret, nemo illorum gratiam affectaret modo humano, neq; deniq; mundani quippiam expectaret ab illis. Dediti verò eis potestatem super dæmonia, & vt languores curarent,

Pro incremento vita melioris, Precatio.

DA pijsime Iesu, vt vocationis meæ gratiam non negligam, non sim gratiæ tuæ ingratus, sed prioribus nihil habitis, ad anteriora perfectioraq; semper me extendam, omnia verò castissima deuotione in tui solius gloriam referam, Amen.

Iesus exijt in montem orare, & erat pernoctans in oratione Dei.
Luca VI.

Theoria XLIV.

44.
Incomoda.

Quid tibi benignissime Iesu retribuam, aut quas gratias agam bonitati tuæ pro ærumnis, pro incommodis & miserijs multis, quas per omnem vitam mei amore tu pertulisti, videlicet famem, sitim, frigora, æstum, sudores, pauperem, aliasq; corporis afflictiones, & carnis infirmitates? Omnis nanq; vita tua, laboris, paupertatis atq; penalitatis veram expressit effigiem.

Pro spiritu discretionis, & sui in Dei prouidentiam submissionis, Precatio.

Eta misericordissime Iesu, non sit tam arduum nec tam graue incommodum, quod ego non feruentissimè desiderio, imò occurrens tui amore suscipiam, quod non patientissimo corde longanimitè & cum gratiarum actione suscipiam. Da etiam benignissime Iesu, vt carnis necessitatibus non ad delectationem, sed discretionem, & ad tui gloriam, iuxta tuum beneplacitum satisfaciam. Et quia mensuram discretionis ignoro, omnia mea, atque meipsum totum tuæ prouidentia atq; directioni committo, subijcio, atq; resigno; orans te per bonitatem tuam, vt tu me regas, tu solus possideas, atq; in laudem ac beneplacitum totum me conuertas, Amen.

Iesus fatigatus ex itinere, sedebat sic supra fontem Ioannis IV.

Theoria XLV.

45.
Fessus.

Benignissime Iesu, quis explicare posset labores quos pertulisti in discursu, fatigatione corporis tui, in virium exhaustionè, quando pro salute animarum de ciuitate in ciuitatem, de castello in castellum mundi saluator ibas, in laboribus item & vigilijs, quando in orationibus sæpe pernoctabas, & pro conuersione peccatorum gemitibus, suspirijs lachrymisq; orans, Patrem inuocabas? Inde est pie Iesu, quod fessum ex itinere super puteum te sedentem, & cum muliere Samaritana non parua mysteria tractantem de regno Dei, quodq; orantem in monte acibi pernoctantem, legimus.

Pro zelo diuini bonoris, Precatio.

AH mansuetissime Iesu, da mihi zelum pro honore tuo, & pro animarum salute, vt mea peccata & aliena indefinenter lugeam, atque pro virtute, pro tuo benepla-

beneplacito & honore nunquam fatiger, nullis laboribus parcam: imò omnes vires meas pro tui amore expendam, Amen.

Et circumibat Iesus omnes ciuitates & castella, docens in Synagogis eorum, & prædicans Euangelium regni, & curans omnem languorem & omnem infirmitatem. Videns autem turbas, misertus est eis, quia erant vexati, & iacentes sicut oves non habentes pastorem. Matthæi IX.

Renunciate quæ audistis & vidistis. Cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, Math. XI.

Theoria XLVI.

Amantissime dulcissimeq; Iesu, pro pietate, pro compassione, pro misericordia atq; benignissima beneficentia tua, quàm in quoscunque languidos, miseros ac mæstos effuisti, nulli te negans, neminemq; non exaudiens, quo omnium tristitias, omnium arumnas, morbosq; depelleres, te adoro, te laudo, te benedico, tibiq; gratias ago. Siquidem tu cæcis visum, tu surdis auditum, tu leprosis mundiciam, tu sanitatem languidis, mortuis tu vitam reddidisti. Nec solum beneficia corporibus, verum etiam animabus sanitatem restituissti. Hæc enim gloriosa miracula, hæc signa sola potentissima virtute tua, hoc est, omni potentia tua diuina fiebant, atq; idè in testimonium diuinitatis tuæ, atque veritatis salutiferæ quæ prædicabas, eadem conuertebas. O cor tuum piissimum, super omnes compatientissimum, qui neminem à te non consolatum abire sinebas. Omnium te mæror sauciabat, grauabatq; cor tuum piissimum singulorum calamitas, quia tu solus es, qui hominum laborem & dolorem consideras. Tibi enim derelictus erat pauper, orphano & pupillo tu eras adiutor. O quantum exultauit mater tua pietissima, in his, quæ de te gloriosè fiebant, quantum cæteri amici tui gratulabantur, & tuo honori, & animarum ad te reuertentium, teq; collaudantium, saluti.

66.
Mira facit.

Pro commiseratione & compassione erga afflictos quosuis, Precatio.

Dilecte Iesu, da mihi cor misericordissimum atq; compatientissimum, quo omnibus afflictis condoleam, omnium tristitiam, omnemq; miseriam alienam, in corde meo, vt propriam sentiam, & tanquam pia mater porrem, omniumq; indigentia affectuosissima atq; exuberantissima cordis liberalitate, hilariterq; subueniam. Sana & tu Iesu misericordissime animam meam multis vitijs & passionibus malis languidam, vt his omnibus exuta, purissimo semper tibi amore inhaereat. Prædicetur & admirabilis fiat in me potentia & virtus gratiæ tuæ, quæ ex impio pium, ex tepido feruidum, ex ignauo deuotum me faciat & perfectum, Amen.

Euangelizare pauperibus misit me, sanare contritos corde, prædicare captiuis remissionem, cæcis visum, dimittere contractos in remissionem Esaia: LXI, Luca: IV.

Theoria XLVII.

Recolo

Recolo præterea zelum feruoremq; tuum misericordissime Iesu, quo animarum salutem fitiens procurabas, discurrens veluti amore ebrius erga nos per mundum, discipulosq; mittens ante faciem tuam, pro ouibus tuis dispersis congregandis euangelizans pacem, poenitentiam & regnum cœlorum: idq; tanta vehementia & assiduitate, vt etiam cibum aliquando interea intermitteres, & interdum à mane vsq; ad vesperam ieiunus prædicares. Heu bone Iesu, quanta charitate, quanta spiritus vehementia, quanta verborum suauitate, populum docens, illum ad te trahebas, quantum cor tuum pijsimum populi deuotio post te currentis oblectabat, quantum cupiebas omnes congregare, quemadmodum gallina colligit pullos suos sub alas, vt omnium misereris, & omnes saluos faceres.

Pro zelo diuini honoris, salutisq; animarum, Precatio.

DA mihi pijsime Iesu, tui amorem feruentissimum, da mihi tui honoris animarumq; zelum. Vtinam cruciet me salubriter opprobrium tuum, deleat me honor tui: nihil me afficiat, nisi tu, nihil contristet nisi delictum. Eia Saluator pijsime, doce me omnem facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu, Amen.

Quis non timebit te Domine, & magnificabit nomen tuum, quia solus pius es. Apocalipsis XV.

Theoria XLVIII.

48.
Pius cit.

Domine Iesu misericordissime, pijsime, clementissime, cuiusq; miserationū neq; mensura est, neq; numerus, quantam spem cunctis poenitentibus veniæ hoc præbet, quantam fiduciam præstat desolatis ad te reuertendi, quod peccatoribus hic ad te beneuolum, piū, misericordem, affabilem, mitem, benignum atq; patientem te exhibuisti, quod morum tuorum honestissimo apparatu, quod verborum dulcedine, quod deniq; charitate in omnibus verbis, gestibus, moribus, ac membris tuis flagrante, ac se manifestante, peccatores inuitabas, ad te trahebas, ad tui familiaritatem recipiebas, vt ad fiduciam & spem veniæ eos alliceres, benigne colloquendo, atq; cum eis manducando? Tu enim Zacchæum, tu Matthæum vasa iniquitatis, in electionis phialas conuertisti. Tu Magdalenam peccatricem in tui familiarissimam ardentissimamq; amatricem atq; discipulam mutaisti. Tu in adulterio deprehensam, benignissime absoluisti. Et quis alius est, qui peccata dimittat nobis, nisi tu?

Pro peccatorum veniæ, charitateq; erga inimicos, Precatio.

AH pijsime Iesu, quantum animas diligis, qui erga tam ingratos & sceleratos peccatores tantam charitatem ostendis Da quæso pie Iesu, mihi omnium sceleratissimo, de peccatis meis veniam, atq; veniæ & gratiæ tuæ spem, fiduciamq; indeficientem. Da mihi pietatem, misericordiam, & in omnes latissimam charitatem, vt cunctis ignoscam, odientes diligam, maleficientibus beneficiam, atq; profundissima meipsum humiliatione, mansuetissima mititate, patientissimamq; iniuriarum tolerantia, ad charitatem eos conuertam, Amen.

Pharisæi dixerunt: Hic non eicit demones, nisi in Beelzebub principum demoniorum. Matthæi 12. Lucæ 11.

Theoria

Theoria XLIX.

Heu bone Iesu, quantam à gente tua ingratitude, quantum odium pro charitate, pro beneficijs eius, quantas persecutiones & contumelias pro omnibus laboribus, prædicationibus, ac bonis operibus, quantas iniurias, quantas derisiones & detractones pertulisti. Inuidebant honori & famæ tuæ scribæ & Pharisei, atq; indignis blasphemijs gloriæ tuæ detrahebant. Insidiabantur sermoni oris tui, & dolosis quæstionibus te circumuenire, capere molebantur. Omnes actus, verba & opera tua, iniqua æmulatione obseruabant, si possent contra te inuenire, vnde tibi calumniam struerent, miraculorum gloriâ atq; diuinitatis tuæ potentiam Beelzebub ascribebant: te fabrum, fabriq; filium, voracem, vini potatorem, insanum, publicanorum amicum, legis transgressorem, & Samaritanum blasphemum appellabant. Ad extremum, eousq; eorum processit infania, vt cõgregato consilio, necem tibi meditarentur, atque occidendum te, idq; fore necessarium, prædicarent. Heu misericordissime Iesu, omnes cogitationes eorum vidisti contra te, & malignantium tibi insidias cognouisti. Veruntamen nihil illorum peruerfitate motus, ediuersò tu pergebas eis benefacere. Curabas enim viam salutis vel inuitis inferre, cæcitate illorum miseratus. Ipsi omnes confitentes te esse Christum de synagoga eiciebant: tu verò illos cæli ciues efficere cupiebas. Ipsi tibi panem & hospitium prohibuerunt, tu verò illos regni tui cohæredes optabas.

49.
Iniuria.*Pro charitate erga inimicos, Precatio.*

Eia Christe Iesu, da mihi perfectissimam charitatem ad vniuersos, præcipue autem ad inimicos, & me odientes, vt ex toto corde illis compatiens, eos perfecte diligam, excusem, ignoscam, & pro malis bona semper illis retribuam. Porro pro cunctis ijs iniurijs, persecutionibus & blasphemijs propter me, heu bone Iesu, abs te toleratis, adoro, laudoq; te, & bonitati, charitatiq; tuæ immensæ, gratias ago.

Plurima turba strauerunt vestimenta sua in via, Alij autem cædebant ramos de arboribus, & sternebant in via. Turbæ autem quæ præcedebant & quæ sequebantur, clamabant, dicentes: Hosanna filio David: benedictus qui venit in nomine Domini, Hosanna in altissimis. Et cum intrasset Hierosolymam, commota est vniuersa ciuitas, dicens: Quis est hic? Populi autem dicebant: Hic est Iesus Propheta à Nazareth Galilææ, Matth. 21,

Theoria L.

Mansuetissime Iesu, agne mitissime, quanta est mansuetudo cordis tui, qui omnium iniuriarum immemor, ad Hierosolymam, in qua te paulò post sciebas occidendum, lenis, mitis, mansuetus, ac super asinam sedens aduenisti. Occurrunt turbæ & magno te honore suscipiunt, vestimenta exuentes, & ea in via sternerent: alij verò ramis arborum & magno clamore laudam canentes, te introducunt, scribis interea & Phariseis acriori in te odio pariter ac inuidia tabescētibus. Verum quid tu inter has laudes humilimus agebas? Videns ciuitatem fleuisti super illam. Nihil enim horum laudibus motus exultabas, sed delicta eorum ma-

50.
Palmis.

cc 3 xima